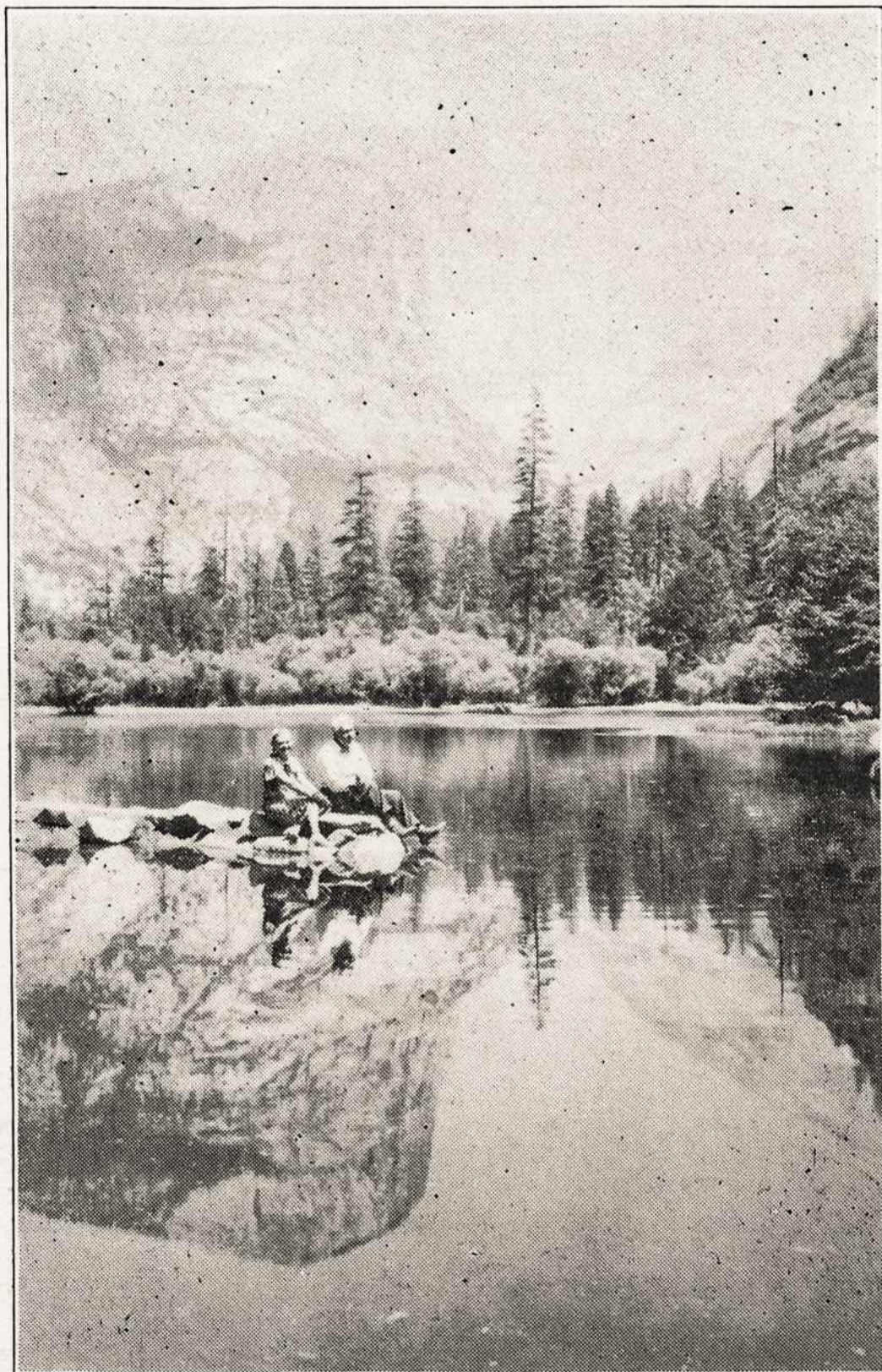

"The Knight"

VOL. XXII.

OCTOBER - SPALIŲ, 1936

NO. 10 - 391

YOSEMITE PARKO GROŽYBĖSĖ.

17
 JOHN PILIPAIUSKAS
 MARIANAPOLIS COLLEGE
 THOMPSON CONN

VYTIS—The Knight

Published monthly by
KNIGHTS OF LITHUANIA

Entered as second Class Matter Oct. 23, 1933 at the Postoffice at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879. Accepted at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

— Subscriptions —

Yearly \$1.80 Foreign Countries \$2.00
Single Copy 15c.

V Y T I S

4736 South Wood St.

Chicago, Illinois

Phone Lafayette 6298

Editor Attorney A. Lapinskas

Managing Editor Al. Manstavičius

Korespondencijos ir įvairūs raštai turi pasiekti „Vyty“ prieš 5tą kiekvieno mėnesio jei norima kad raštai tilptų to paties mėnesio „Vyty“.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3, 1933

Of VYTIS—The Knight, published monthly at Chicago, Illinois, for October 1, 1936. State of Illinois, County of Cook (ss.).

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Anthony Lapinskas, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Editor of the VYTIS—The Knight, and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 411, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are:

Publisher The Knights of Lithuania, 4736 So. Wood St., Chicago, Ill. Editor Anthony Lapinskas, 134 N. LaSalle St., Chicago, Ill. Managing Editor Al. Manstavich, 1440 N. Wood St., Chicago, Ill. Business Manager Adv. Man. — Edward A. Stanulis, 106 LaFayette St., Paterson, N. J.

2. That the owner is:

The Knights of Lithuania, 4736 S. Wood St., Chicago, Ill. — An organization incorporated under the laws of the State of Illinois not for profit.

Officers of Supreme Council: Rev. John Vaitekunas, Spiritual Advisor, 340 Smith St., Providence, R. I.;

A. J. Mažeikas, President, 145 Tailor St., Brooklyn, N. Y.; P. Razvadauskas, I vice-pres., 16 Winfield St., So. Boston, Mass.; Joseph C. Peters, II vice-pres., 2222 W. 23rd Street, Chicago, Ill.; Monica Z. Peters, secretary, 2222 W. 23rd St., Chicago, Ill.; John Bacinskas, treasurer, 51 Arlington St., Worcester, Mass.

Trustees: Edw. Stanulis, 106 Lafayette St., Paterson, N. J.; S. Wilkelis, 2137 Evergreen Ave., Chicago, Ill.

Directors: Rev. P. Katauskas, 6812 So. Washtenaw Ave., Chicago, Ill.; Al. Manstavich, 1448 No. Wood St., Chicago, Ill.; Konnie J. Savickus, 2054 Powell Ave., Chicago, Ill.

No stockholders.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and

securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

ANTHONY LAPINSKAS,
Editor.

Sworn to and subscribed before me this 2nd day of October, 1936.
JOSEPH J. GRISH (Seal).

(My commission expires Aug. 22, 1938).

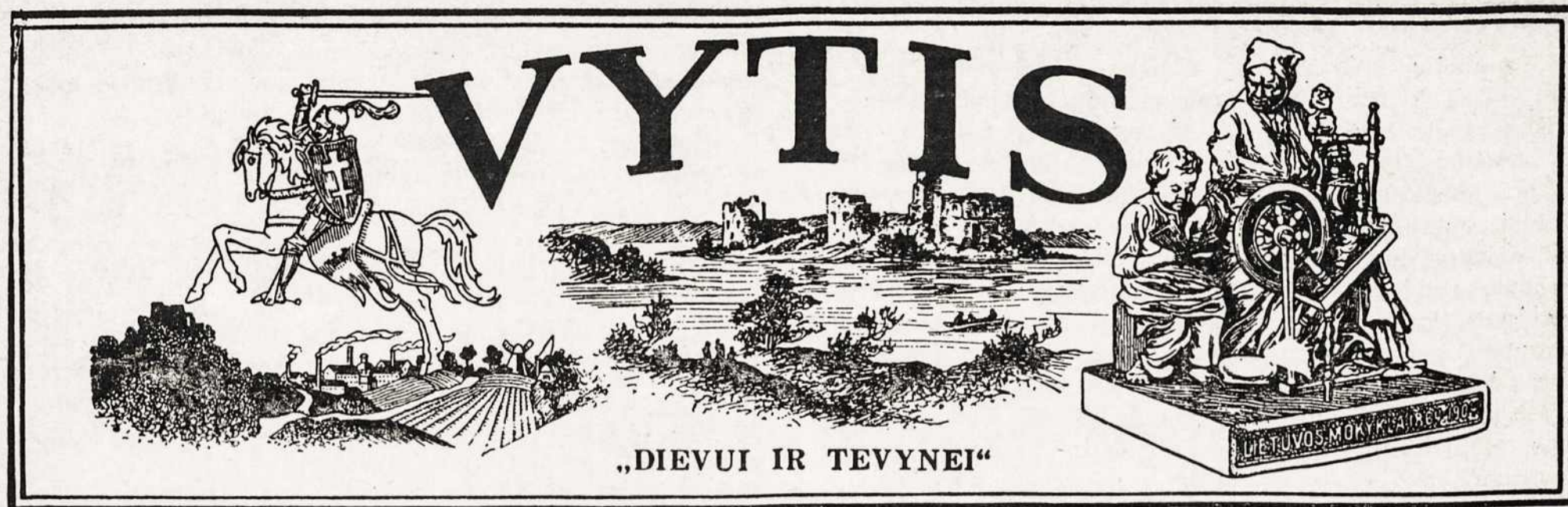
CENTRO VALDYBA

1936—1937 METAMS

Kun. J. Vaitekūnas, Dvasios Vadas,
349 Smith St., Providence, R. I.
A. J. Mažeika, Pirmininkas,
145 Taylor St., Brooklyn, N. Y.
P. Razvadauskas, I Vice Pirmininkas,
16 Winfield St., Boston, Mass.,
Joseph C. Peters, II Vice Pirm.,
2222 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
Monica Z. Peters, Raštininkė,
2222 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
John Bačinskas, Išdininkas,
344 Millbury St., Worcester, Mass.
Edw. Staniulis, Išdo Globėjas,
106 Lafayette St., Paterson, N. J.
S. Vilkelis. Išdo Globėjas,
2137 Evergreen Ave., Chicago, Ill.

Spaustuvės Direktorai:

Adv. Konnie J. Savickus,
2054 Powell Ave., Chicago, Ill.
Kun. P. Katauskas,
6812 S. Washtenaw Ave.,
Chicago, Ill.
Al. Manstavičius,
1448 N. Wood St., Chicago, Ill.

VEIKIME IŠMINTINGIAU

Praėjusiame „Vytyj“ nariai buvo raginami dirbti daugiau, bet kalbėti mažiau. To vieno paragavimo pasekmės, sprendžiant iš gautų laiškų, buvo pusėtinai geros: „Vytis“ gavo desetkus laiškų su įvairiais patarimais, su pažadais platinti „Vyty“ ir net su pasižadėjimais bendradarbiauti. „Vyties“ administracija ir visa Centro Valdyba džiaugdamosi gautais pažadais, pasidarė gyvesnė, ėmė tvarkytis, kad galėtų visiems nariams esamos aplinkybėse ko geriausia patarnauti. Bet skaudu yra, kada įvairių kuopų valdybos nariai tuos prižadus ima vykinti kitų draugijų naudai, o saviškius visai pamiršta. Laikas jau būtų susiprasti, kad jei mes patys nedirbsime užsibrėžtų darbų sutartinai, nieko nenuveiksime ir niekadoms neišauginsime galingos organizacijos.

Būtų labai pravartu atsikratyti ir kai kurių mūsų silpnybių. Pavyzdžiui, jau laikas nustoti peikus mūsų organizaciją. Nežiūrint koki valdyba išrinkta, vis negera. Ką daro, vis negerai. Gi nuoširdžių patarimų, nei pasiūlymo pagelbėti kokiam darbe — nei snypšt! Yra net ir tokių narių, kurie savo kuopų parengimuose ir susirinkimuose garsina svetimas idejas, ragina narius jas remti, gi savo organizacijos reikalus visai užmiršta. Kokiais sumetimais tokie nariai darbuojasi, sunku pasakyti, bet toki jų darbuotė vyčiams yra nenaudinga. „Vytis“ kart kartėmis ragino ir ragina mūsų organizacijos narius tokio darbavimosi vengti, nes jis yra praigaištingas.

Kita labai nesveika ypatybė tai gaudymas informacijų apie L. Vyčių organizaciją iš asmenų, kurie nėra Vyčiais ir kuriems ta organizacija nerūpi. Žinokite patys ir kitiems pasakykite, kad geriausias žinias apie organizaciją turi Centro Valdyba. Įvairiu informacijų kreipkitės į Centro narius ir į „Vyty“. Šia proga patariame ko dažniausia susirašynėti su Centro Valdyba, gyvai svarstyti organizacijos reikalus lietuviškai ir angliškai mūsų pačių organe — „Vytyje“.

ŠIAIS METAIS KUNIGŲ VIENYBĖS SEIMAS.

pareikšdamas savo prielankumą L. Vyčiams pravedė šią rezoliuciją:

Visiems gerai suprantama, jog mūsų lietuviškų parapijų išlaikymas bei jų išlikimo viltis glūdi jaunime gerai suorganizuotame, kuris yra pasiryžęs už savo kilnius įsitikinimus kovoti. Kadangi L. Vyčių organizacija yra parodžiusi gerų norų dirbti katalikybei ir lietuvybei; kadangi L. Vyčių tikslas yra burti lietuvišką jaunimą į galingą organizaciją ir tarnauti Dievui ir Tėvynei; todėl Seimas dar kartą pareiškė Kunigų Vienybės didelį palankumą L. Vyčiams, ir prašo klebonų savo parapijose rūpintis L. Vyčių kuopomis.

WHY NOT TRY?!

To many young men and women a certain part of their home life is a pain in the neck because their parents continually insist that only Lithuanian be spoken at home. It is hard to see the real value of Lithuanian to men or women who plan to become successful American business people. German might be useful in a scientific way. French — for a diplomat or statesman. Or even Spanish, which is generally thought of as the coming language of commerce, might do some good. But Lithuanian!

Thoughts of this nature were entertained by a schoolmate of mine. Tommy K. would have gladly solved algebra problems or memorized poetry to avoid Lithuanian. Yet, respecting his dad's wishes he studied it now and then. When he grew up he took economics at the University of Chicago, got a job in a large electrical manufacturing company and worked up to a reasonable position. Then unexpectedly came Opportunity with a capital O. One of the world's largest corporations was picking executives for its export service and my friend applied. In spite of stiff competition and severe examination Tommy was one of those selected, and he won on three counts: 1. His personality. 2. His good record. 3. His knowledge of Lithuanian — the corporation was undertaking to develop a great business in Lithuania and Lithuanian fitted in perfectly. Thus the parents' annoying habit of making Tommy speak Lithuanian in the home won for him his biggest job.

There are thousands of similar examples in every walk of life. No doubt, you have noticed that the doctors, lawyers, and business man make better progress if they can master their Lithuanian. Even the politicians seek campaign workers who can speak more than the English language. It seems that the present condition of our American society demands that we know the national language of the United States, and also the language of our forefathers because we have daily dealings with people that express themselves in the Lithuanian language. If you are aiming to become a successful business man or professional among the Lithuanians, don't you think, you ought to start studying the language now?

JAUNUOLIO BŪDAS

Jaunuolių yra visokių. Sakome, kad vienas yra lėto, kitas karšto būdo, trečias dar kitokės būdo. Reiškia, kiekvienas žmogus turi savo būdą.

Žmogaus būdą arba charakterį lyginame paprastai su jo elgesiu arba stačiai su jo darbais. Iš to sprendžiame apie tokį ar kitokį žmogaus būdą. Sakome, kad žmogus turi aiškų, pastovų būdą, jeigu jisai savo darbuose vaduojasi tam tikrais pastoviais dėsniais arba principais, kurių jis tebesilaiko netgi ir tada, kada jo gyvenimo kelyje pasitaiko ir didelių kliūčių. Yra juk labai daug pavyzdžių, rodančių kaip kai kurie išymūs turėjo savo gyvenime labai daug kliūčių, buvo, sakydime, neturtingi ar ką, bet vis dėlto savo neilstamų pastangų, savo kieto, o gal ir užsispyrusio būdo dėka, pasiekė savo gyvenimo idealą.

Iš to, ką pasakėme, seka, kad su žmogaus būdu labai glaudžiai yra susijusi žmogaus valia. Nes juk ne kas kita yra, o tik žmogaus valia, jeigu jis pasiryžta kokį darbą ar žygį atlikti ir, nugalėjęs visus sunkumus, jį atlieka.

Didelės taip pat reikšmės būdui turi jausmai. Todėl, būtent, kad visoki norai, troškimai ar pasiryžimai pareina juk nuo žmogaus jausmų. Žmogus dažniausiai vaduojasi gyvenime tik jausmais. Jausmams paveda jis ir protą ir valią. Jausmai ar gal, tikriau sakant, geiduliai gali būti visoki: ir geri ir blogi. Blogi geiduliai veda žmogų į prapultį, geri yra naudingi, ir tuomet nėra pavojaus, jeigu jie paveikia protą. Jeigu, pav., pas ką nors yra labai išaugę visuomeniniai jausmai, kam geiduliai liepia darbuotis visuomeniniai, tai čia tiktai nauda gali būti ir pačiam žmogui ir visai visuomenei. Ta kryptimi eis, aišku, ir protas ir valia. Geriausia tačiau, kai žmogus nepasiduoda vien tik savo jausmams, bet visur ir visada vaduojasi blaiviu protu.

Būdas yra tiktai viena dalis žmogaus prigimties. Be būdo žmoguje vystosi dar ir kitos savybės, kurių svarbiausios yra: temperamentas, individualumas. Ką reiškia temperamentas, visi, tur būt, daugiau ar mažiau numanome. Ši žodį labai dažnai vartojame kasdieninė kalboj. „O, — sakome, — jis turi karštą temperamentą: užsidega, kaip ugnis“. Arba: „šaltas, kaip ledas“. Aiškiau tariant, temperamentas — tai įgimtas žmogaus nusiteikimas, pareinąs nuo jausmų, kurie kelia tokius ar kitokius akstinus. Temperamentas sunku atskirti nuo būdo, todėl daugelis psichologų šiuo du dalyku jungia į vieną.

Seniau mokslas skyrė keturių rūšių temperamentą. **Sangvinikai** — tai žmonės ugingo, gyvo, staigaus, karšto ir jautraus temperamento žmonės. **Cholerikai** — smarkaus, greito, pikto ir tulžingo temperamento. **Melancholikai** — tai žmonės liūdni, susimąstę, paniurę. **Flegmatikai** — šalto, lėto, abejingo, apsilbausio, sunkaus ir tingaus temperamento.

Tačiau šių dienų psichologijoje ima viršų naujas, vokiečių psichologo Krečmaro įvestas, temperamentų suskirstymas. Krečmaris dalija žmones jų temperamento požiūriu į dvi rūšis. Viena rūšis — tai: **ciklotimikai**, antra: **schizotimikai**. Pirmieji tai žmonės draugiški, greitai susigyveną su kitais žmonėmis, dažnai linksmi, su pakelta nuotaika, turį iniciatyvą, bet taip pat lengvai įkrentą nusiminiman ir neveikluman. Antrieji — užsidarę savyje, linkę būti patys vieni, dažnai labai jautrūs, kai kada dideli keistuoliai, šalti ir abejingi. Tas pats mokslininkas pastebėjo, kad ciklotimiško temperamento žmonės yra paprastai apskrito sudėjimo, linkusieji tukti arba „storuliai“. Tuo tarpu žmonės liesi

priklauso prie schizotimiško temperamento rūšies. Paprastai tačiau sunku sutikti žmogų, kuris turėtų aiškų vienos kurios rūšies temperamentą. Labai dažnai temperamentai yra susimaišę tam pačiam žmogui.

Žmogaus individualybė — tai visos jo psichinės ar dvasinės savybės draugėn paimtos. Vienas žmogus turi vienokią pasaulėžiūrą, kitas — kitokią. Sakome, kad jų individualybės arba asmenybės yra skirtingos. Sunku taip pat atskirti žmogaus būdą nuo likusios jo asmenybės dalies.

Kai kas tvirtina, kad žmogaus būdo negalima perdirbti, negalima jo būdo išugdyti. Sako, kad su kokiū būdu žmogus gimė, su tokiu jisai ir mirs. Iš dalies tai yra teisybė. Bet iš tikrųjų auklėjant žmogų galima pakeisti jo būdas. Geriausiai auklėti dar jauno žmogaus būdas. Todėl mokyklose į auklėjimą kreipiama labai daug dėmesio. Paaugęs žmogus irgi turi ugdyti savo būdą. — „J. D.“

CENTRO RAŠTININKĖS UŽRAŠAI

NAMO FONDAN iki šiol vis buvo įplaukų, bet rugsėjo mėnesyje sustojo. Ar Kuopos rengiasi prie parengimų NAMO FONDUI? Ar renka CENTUKUS? Yra jau keli namai apžiūrėti ir bus tinkami mūsų organizacijai. Tikiu, kad greitu laiku namas bus perkamas. Taigi vėl subruskime ir papildykime NAMO FONDA.

NARIŲ MOKESČIAI turėtų būti pasiūsti Centro Raštininkei už nemažiau kaip šešis (6) mėnesius. Kelios kuopos jau tą pageidavimą išpildė, bet dar yra ir užsilikusių. Malonėkit rinkti duokles už 6 mėnesius. Taigi visi organizacijos nariai įgys narystės ženklelius arba korteles. Kortelės yra išduodamos tiktai nariams užsimokėjus 6 mėnesių duokles iškalno.

RUGSĖJO MĖNESYJE sekančios kuopos prisiuntė duoklių į Centrą:

C-96 Dayton, Ohio	\$5.00
C-125 Columbus, Ohio	1.87
C-41 Brooklyn, N. Y.	1.80
C-109 Great Neck, N. Y.	7.20
C-26 Worcester, Mass.	8.80
C-17 So. Boston, Mass.	2.10
C-90 Harrison - Kearny, N. J.	15.55
C-110 Maspeth, N. Y.	6.70
C-102 Detroit, Mich.	1.20
C-124 Jersey City, N. J.	4.80
C-110 Maspeth, N. Y.	1.00
C-38 Kenosha, Wis.	1.80
C-8 Chicago, Ill.	3.40
C-24 Chicago, Ill.	1.60
C-29 Newark, N. J.	2.45

ĮVAIRIOS ĮPLAUKOS:

C-103 Providence, R. I.	\$ 1.60
Chicagos Apskričio Auka (No. 3)	85.09
Kun. Kaz. J. Urbonavičiaus Auka	10.00

VISO \$161.96

CENTRO VARDU šiuomi išreiškiu širdingą ačiu didžiai gerbiamam Kun. Kazimierui Urbonavičiui, mūsų nuolatiniam remėjui už gražią auką „Vyties“ labui.

VĒLIAUSIŲ VEIKLIŲ NARIŲ tarpe yra Juozas Augustinas, 110 kuopos Maspeth finansų rašt., Juozas Galdikas, 96 kuopos, Dayton, Ohio, pirmininkas ir p-lė E. Norinkevičiūtė 17 kuopos, So. Boston, finansų raštininkė.

ESU DĒKINGA nariams už prisiuntimą antrašų permains prieš laiką persikėlimo taip kad žurnalo siuntinėjimas yra nesustabdomas.

IŠĖJO SIELIŲ PLUKDYTI...

Bežemių laukai lygūs, kaip akim mesti. Žilonis pasakoja, kad nuo Kulniškių į vakarus tęsiasi jie septynias mylias, o pietuose siekia Nemuną.

Kulniškiai — nykstančios Bežemių lygumos pakrašty. Kur susieina valdiška giria ir vingiuoja vieškelis su pakrypusiais smūtkeliais.

Ties kryžkeliais ir palinkusiais gluosniais ėmė būriuotis juodvarniai. Į Bežemių lygumas ėjo pavasaris. Kai pakilo pirmieji rūkai viršum pelkių ir vaikai ėmė po pievas bėgioti basi, Bežemių krašto gyventojai sujudo. Visi taisėsi plūgus, akėčias, skambino dalgius, aštrino piautuvus.

Kulniškių Jurgis pirmas visoj apylinkėj išeidavo arti. Kiti dar ir nemano, o jis, žiūrėk, jau pusę savo lauko išvagojė.

— Anksčiau aparsi — didesnis bus grūdas, — sakydavo Jurgis. O ir šiaudo dar reikia. Jurgis juk turėjo kumelaitę, žalmargę ir kelias vištas. O pašerti juk gyvį reikėdavo.

Jurgis išaugo tarp plačių Bežemių apylinkės laukų. Motinos neprisimena. Tėvas žuvo kare. Dar turėjo brolių Antaną, bet jis kažkur, jam esant mažam, išvažiavo. Sako, kad Argentinon, kur niekad nėra šalčių. Norėjo ir Jurgis važiuoti. Kartą jis ir laišką iš brolio gavo. Brolis rašė, kad sunku ir ten gyventi, nes darbo esą maža ir už tą labai pigiai moką.

Taip ir pasiliko Jurgis namie. Vienas pakrypusioj lūžnoj gyveno. Pirmutinis išeidavo laukus turbūt todėl, kad greičiau įdirbti savo kelias ažuoganas ir eiti kaimynams į talką, ar miškan uždarbiauti. Nebijojo Jurgis darbo, nes turėjo stiprias rankas ir plačius pečius. Gal todėl ir merginos jį mylėjo.

Kai saulė sėstanti už arimų, baigdavo varyti paskutines vagas, Jurgis uždainuodavo liūdną dainą, liūdną kaip jo vienišas gyvenimas, pilką, kaip jo pilka vargo lūšna. Ir plaukė jo daina už arimų, už miškų ir skendo tolumoje.

Ne viena mergina pasirėmusi klausėsi našlaičio dainos ir gal ne viena ašara nuriedėjo besiklausant galingai skambančių pasiryžusio kovoti ir laimėti jaunolio dainos žodžių...

Rugiapiūtė. Vidudieny pats įkarštis.

Jurgis piovė rugius. Atalapa krūtine, plačiai užsimodamas, varė pradalgius. Po kiekvieno pradalgio Jurgis grįždamas matė, kai Magdė, baltuojančia skarute ant galvos, riša ir riša pėdus. Bet Jurgis nenori būti pavejamas. Jis dar smarkiau paspaudė dalgį ir šnarandė varpas klojo po kojų.

Magdė — mėlynakė. Bežemių lygumų ir vargų duktė. Magdė — krislas bernams akyse.

Jurgis senai ją pamilo. Dar labiau suartino juos vienoda dalia. Ir grąsino Jurgis tam, kas mėgino ją prakalbinti ar pašokti.

— Jurgi, Jurguti! Varlė užšoko ant pėdo. Aš bijau, — šaukė Magdė.

— Nagi iš tavęs ir merga. Jau dvidešimt penketą žiemelių prakiutai, o dar varlių bijai, — juokavo Jurgis.

— Eik sau, juokų nekrėtęs, — raudonavo Magdė.

— Nesigink, girdėjau, kad jau žadėjai Kumpai savo ranką. Žmonės kalba — liūdna sako Jurgis.

— Jurgi, pykstu!

Ir paraudusi norėjo keltis, bet koja paslydo, ir Jurgis ją prišaikė.

Aplinkui tylu. Jokio vėjelio. Net ruginiai nustojo griežę savo sutartinę. Tik kartais dalgė praskrosdavo tylą ir šienpiūviai niuniuodavo:

— Op, op, kas ten, Nemunėlis, ar tu mane šauki?

Vieškeliu grįžo sielininkai sielius nuplukdę. Keliu eidami zirzino armoniką.

— Magdute, kitą pavasarį ir aš eisiu sielių plukdyti. Parnešiu tau dovanų. Uždirbsiu. Šiomet rugiai užderėjo. Gal kitais metais bus lengviau. Gal kitais metais ir tu... Nebaigė. Tik Magdė:

— Jurgi, Jurguti!...

Suvilnijo rugių baras. Ir šnarandė, pilnos duonos kvapo varpos, gulė ir glaudėsi prie pilkos, išsekusios žemelės.

Vėl atėjo ankstybas pavasaris. Visam krašte upės išsiliejo plačiai. Jau buvo metas sielius plukdyti. Iš Kulniškių rengėsi daug sielininkų. Tą dieną ir Jurgis ruošėsi į „kuokinę.“ Žadėjo sueiti daug jaunimo.

Magdė prašė ir Jurgį ateiti. Sakė, kad pirkusi naują suknelę ir karolius. Ji norėjo tą vakarą šokti, šokti, bet tik su Jurgiu, nes jam pažadėjo tą išleistuvių vakarą.

Kieme išeinantį vakaruškosna Jurgį pasitiko du nepažįstami žmonės.

— Tamsta Jurgis Rainys? — Atėjom... pasiimti karvės už... skolą... už nesumokėtus mokesčius.

Jurgis pasviro, lyg kūju pritrenktas. Akyse pasidarė tamsu. Stvėrė pagalį, bet atsipeikėjęs, nieko jau nematė Išėjo. Nusivedė žalmargę. Ten, iš kur jis atsivedė pirkęs už prakaituotus skatikus. Tuo pačiu vieškeliu.

— Į būrį, į ratą, tra-ta-ta, — šaukė armonika.

— Išsivedė žalmargę... sudejavo eidamas Jurgis.

— Išsi- i-vedė — sustaugė atlėkęs vėjas.

Vėlai tą vakarą Jurgis su būriu sielininkų išėjo sielių plukdyti.

Su Magde atsveikino prie gluosnio, kryžkely, gale sodžiaus.

— Jurguti, ar greit grįši? — raudėjo Margdė.

— Lauk, Magdute, pirmosioms vyšnioms sužydus, aš grįšiu. Parnešiu pinigų. Tada....

Bežemių lygumose sužaliavo rugiai, kedeno juos šiltas pietų vėjelis. Pavasaris buvo gražus, malonus. Jau ir vyšnios sužydo. Sodai pasipuošė baltaisiais žiedais. Bet apie sielininkus jokios žinios. Anksti, dar saulei netekėjus, iškėgdavo Magdė į vieškelį ir žvalgėsi, ar nepamatys begrižtančius sielininkų. Bet sielininkai vis dar negrižo.

Ir tik sužydėjus patvoriuose baltosioms ramunėms, grįžo ir sielininkai. Bet grįžo be dainų.

Ant vežimo, iškaišyta ramunėmis ir eglių šakomis, vežė Jurgį. Jurgį, kuris mokėjo tiesias pradalgės kloti ir liūdnei dainuoti.

Sielininkai pasakojo:

Ištiko jį nelaimė. Keliant jam rastą, paslydo koja, krito ir jau nebeatsikėlė.

Tą dieną Jurgį ir palaidojo. Sukaltas iš lentų kars-tas buvo iškaišytas ramunėm. Apipintas vainikais.

Raudėjo Magdė. Dar liūdniau raudėjo sielininkai. O vėjas tą raudą nešė per arimus, pelkes, net į patį Bežemių laukų karštą. — JONAS PETKUS.— „J. D.“

REIKĖTŲ ATŠAUKTI

Š. m. rugpiūčio „Vyties“ laidoje tilpo K. J. Savicko straipsnis, kuris tarp kitko nenuosekliai palietė Lietuvos Vyčių ir Pavasarininkų organizacijų bendradarbiavimą. Tame straipsny jis rašo:

„Mūsų Vyčiai gana gražiai priėmė gerbiama svečią, Pavasarininkų Pirmininką Dr. Leimoną. Visur sutiko jie su bankietais, paruoštais vakarėliais, ir su didele pagarba. Kur tik ėjo girdėjom kad mūsų Pavasarininkai darbuojasi kartu su Vyčiais.

„Man teko važiuoti į Lietuvą. Buvau Vyties redaktorius ir taip pat direktorius; bet man neteko susipažinti su Pavasarininkais nors išgyvenau Kaune ištisą mėną. Mat, jokio pakvietimo negavau iš tos organizacijos, kad nors aplankyti susirinkimą. Tiesa, Dr. Leimonas pakvietė mane sutikęs šalygatvyje, užėiti pas save kada del arbatėlės; tai mes Amerikiečiai darome iš mandagumo. Už tai aš jam esu dėkingas. Dabar man atrodo kad šis mūsų bendradarbiavimas yra keistas.”

Ir tas straipsnis tikrai atrodo keistas, nes jame yra didelių netikslumų, ir jis jokiū būdu neturėjo tilpti L. Vyčių organe. Ištikrųjų Pavasarininkai nuoširdžiausiai nori sueiti ir palaikyti su L. Vyčiais artimiausius santykius. Tą nuoširdumą jie aiškiai parodė 1934 m. mūsų organizacijos pirmininkui Lietuvoj. Nuo to laiko buvo užmegsta pradžia artimesniam bendradarbiavimui tarp tų dviejų organizacijų ir po metų kitų, kaip rezultatas to sekmingo bendradarbiavimo, Pavasarininkų vadas Dr. J. Leimonas ir adv. Juozas Laučka atvyko Amerikon, aplankė visas Vyčių kuopas, ir padovanojo Vyčiams tą gražų Pavasarininkų sutaisytą rankdarbių rinkinį.

Ir lyg to dar būtų negana. Kada L. Vyčių 24-tas seimas Providence, R. I. nubalsavo likusius nuo maršruto pinigus skirti įrengimui vyčių kambario Pavasarininkų namuose Kaune, dr. J. Leimonas Pavasarininkų organizacijos vardu padovanojo tuos pinigus Vyčių Namų Fondan. Argi Vyčiai gali dar reikalauti ko daugiau iš „Pavasario“ Sąjungos, kad padarius bendradarbiavimą artimesniu, ir kaip galima vaizduotis, kad dabartinis bendradarbiavimas yra keistas?

Adv. K. Savicko lankymasis Lietuvoj irgi atrodo kaikuriais atvejais keistas. Vieton mesti kaltę kitiems p. Savickas, gal, turėtų save kaltinti, arba bent susidėjusias aplinkybes. Pirmiausia, adv. Savickas vyko Lietuvon ne kaip Vyčių oficialus atstovas, bet kaip sportininkas sudarytoj olimpiados komandoj. Jis buvo globojamas kitos grupės žmonių, ir todėl nebuvo oficialiai priimtas, nors ir buvo Centro valdybos narys. Antra, p. Savicko pirmas žygis atsilankius Kaunan turėjo būti vizitas „Pavasarininkams“, gi jis per savo vienu metų buvimą Lietuvoj nerado reikalo nei kartą ten atsilankyti, ir tik vieną kartą atsilankė į K. V. Centrą prieš Pavasarininkų delegacijos išvykimą Amerikon peržiūrėti vežamos parodos dalykų.

Nors adv. Savickas, kaip dr. J. Leimonas pareiškia, buvo jo paties asmeniniai daugelį kartų kviestas (ne tik tai vieną sykį, kaip p. Savickas konstantuoja) ne tik gatvėje, bet ir Kultūros Rūmuose, apsilankyti „Pavasario“ centre, ar Dr. Leimono namuose, ir abelnai bendradarbiauti, bet visais atvejais adv. Savickas pareiškė esąs užimtas ir negalis to padaryti. Vienok Dr. Leimonas rado progos apsilankyti pas Adv. Savicką į namus.

Kaip Dr. Leimonas pažymi, Pavasarininkai tokio p. Savicko elgesio nelaikė blogu. Kadangi jis turėjo

valdžios tarnybą, jie manė, kad jam nepatogu kai kuriais atžvilgiais bendradarbiauti bei palaikyti artimesnius santykius. „Todel“, kaip Dr. Leimonas sako, „mes jį palikome ramybėje, nenorėjome būti įkyrūs savo nuolatiniams prašinėjimais būti artimiausiam kontakte su mumis, jeigu jis tai laikė nepatogumu sau“. Iš to matosi, jog kaltė yra p. Savicko pusėje o ne pas „Pavasarininkus“. Reikia tikėti, kad p. Savickas apsvarstęs visą tai, iš savo pusės atitaisys, atšaukdamas savo pirmąjį pareiškimą.

Man kaipo L. Vyčių organizacijos pirmininkui nemalonu ir skaudu kad toks dalykas įvyko, ir šiuo metu visos organizacijos vardu labai nuoširdžiai „Pavasario“ Sąjungos atsiprašau už padarytus nemalonumus. Ištikrųjų L. Vyčių organizacija gali būti „Pavasarininkams“ nuoširdžiai dėkinga už jų nuoširdų bendradarbiavimą. L. Vyčiai labai dėkingi už suteiktas dovanas ir visokeriopą paramą ir su laiku tinkamai už tą visą tikrai atsilygins. Gi tuo tarpu L. Vyčių organizacija nuoširdžiai trokšta, kad broliškas bendradarbiavimas su „Pavasario“ Sąjunga, sustiprintas Dr. J. Leimono ir adv. J. Laučkos atsilankymu, augtų, bujotų ir duotų mūsų tautai ir bažnyčiai didžiausią naudą.

A. J. MAŽEIKA,
L. Vyčių Centro Pirm.

DĖL NEMALONIOS PASTABOS

Adv. Dr. Savickas Vytyje nusiskundė išgyvenęs Lietuvoje metus ir neturėjęs progos susipažinti su pavasarininkų veikla.

Dėl tos pastabos norėčiau L. Vyčiams suteikti tokių žinių:

Atvykęs į Lietuvą, p. Savickas neatsilankė Pavasarininkų centre ir niekur, bent viešai, nelaikė savęs L. Vyčių atstovu. Pasauliniame Lietuvių kongrese ir jubiliejiname Ateitininkų kongrese L. Vyčius atstovavo p. Ver. Sinkevičiūtė, kuri buvo nuoširdžiai Pavasarininkų vadovybės sutikta ir priimta (prašau pasiskaityti p. Sinkevičiūtės pranešimą 1935 m. Vytyje). Savicko atvykimą nebuvo jokio oficialaus pranešimo ir jis pats, kaip minėjau, Pavasarininkų centrui neprisistatė.

Dr. J. Leimonas ne vieną, bet keletą kartų yra kvietęs p. K. Savicką pas save. Su p. Savicku susitikti Dr. Leimoniui teko ir gatvėje, ir jo kambarėje, ir Kūno Kultūros Rūmuose (juose p. Savickas dirbo), bet p. Savickas vis neigiamai atsakydavo — esąs labai užimtas ir neturįs laiko. Susidarė įspūdis, jog gal p. Savickui yra kokių nepatogumų susipažinti su Pavasarininkų judėjimu, todėl nuo tolimesnių pastangų Dr. Leimonas susilaikė.

Kaip Pavasarininkai priėmė ir priima L. Vyčius, galėtų pasakyti kun. Dr. J. Navickas, kun. J. Simonaitis, p. K. Viesula, p. J. Bulevičius, kun. S. Vembrė, (Vyčių pirmųjų ekskursijų vadai), p. Rubliauskaitė—Gabaliauskienė, inž. A. J. Mažeika su žmona, p. V. Sinkevičiūtė.

JUOZAS B. LAUČKA,
Pavasarininkų Atstovas Amerikoje.

Žmogaus Darbuotė

Vienas fiziologas yra apskaičiavęs, kad žmogus, susilaukęs 50 metų amžiaus, gali pasigirti šia savo darbuote: jis miegojo 6000 parų, dirbo 6500 parų, vaikščiojo 800 parų, žaidė ir linksminosi 4000 parų, valgė 1500 parų ir sirgo 500 parų.

DĒDĒ KASTUKAS SAKO

— BY —
KOSTANT J. SAVICKUS

THE COMING GENERATION

The Middle-West has given birth to a new publication — JAUNIMAS. A few weeks previous a LITHUANIAN-AMERICAN magazine made its initial appearance in the same vicinity. The Eastern part of the states has had its share of such new Lithuanian periodicals and newspapers. It's good to see these new publications for it means our youth is alive and is national minded. The first few issues are interesting and full of news, because the sponsors devote time, money and effort in making them so. Everyone encourages such publications with a pat on the back while they chuckle up their sleeve, knowing from experience that the life of these newcomers is about six months or less.

The zeal, fire, enthusiasm and finances of the sponsors seem to vanish as new difficulties appear; then after one or two delayed numbers the new publication passes into oblivion. Let us hope our new editors do not lose heart too quickly, and one excellent way of encouraging them is by subscribing to the publication. The VYTIS is willing to help anyone who publicizes Lithuania proper or its language.

CONVENTION REPORTS

I was a bit peeved at the Convention, not because I was accused of receiving a bribe from the Lithuanian government, nor because I was censured for standing by my principles and expressing myself occasionally in English; it was the fact that I thought I had worked so diligently for our K of Ls and failed to receive as much as thank you for my report.

Perhaps an explanation of conditions of the Press, the Vytis, and organization itself at the time I took charge, will enlighten the reader and relieve my mind. In September of 1933, when I began managing the Press, it was on the verge of insolvency and discussion centered on the feasibility of selling the entire place before it was too late to salvage anything.

The rent was two months past due; gas, electric and telephone were likewise unpaid, the companies having threatened to discontinue service unless paid; installments on the intertype machine were unpaid; the workmen were discontented because their salary was behind some \$600.00; the Vytis was also two months late; income to the Press had virtually stopped; the paid-up membership of the K of Ls was 450. Such was the cheerful outlook which confronted me as manager.

I found it necessary to invest some \$140.00 of my own funds in the Press to start business by paying each creditor something on account. I paid personal calls on the debtors, demanding immediate payment and even threatening suit when arguments failed, and did not charge any commission for these services as had been the custom. Things picked up slowly at first and the outlook was discouraging. My own law practice was neglected which made friends and relatives continually advise me I was foolish to continue with the Press.

Small debts were disposed of by an explanation to the companies that involuntary bankruptcy threatened us unless creditors would accept 50c on the dollar

or less; then these debts were gradually paid upon acceptance of a proposition. I had friends from various offices send their printing to our Press. Sometime later I paid off the former manager his small back salary of \$200.00, and subsequently paid off one of the workmen \$300.00 of wages previously due. In addition the entire indebtedness on the intertype was paid off, which amounted to some \$900.00; several K of L bonds were liquidated; \$100.00 was paid on an outstanding note. From a stage of bankruptcy the Press became sound financially, a profit of about \$1,400.00, which was paid out on the mentioned items; over a period of time less than two years. The paid circulation of VYTIS mounted from 450 to 1,700. I received nothing for editing the magazine, as agreed. During this time Mr. Shillings, the pressman, was informed by me that he would take charge of the place when matters were in order, so the organization would save even the nominal salary of the manager, \$12.00 per week — he is carrying on very well, as planned.

In 1935 I was offered the opportunity to visit Lithuania as a representative of the Lithuanian-American Olympic group, so I took advantage of the opportunity, and remained there to learn more of the country I love so well. I returned in time to pay my respects as a member to the K of L convention and render my report. I don't regret having done this work for our organization, but I do maintain it hasn't been recognized, hence this explanation which otherwise might have rested quietly.

DVIDEŠIMTS PENKI METAI

Amerikos lietuvių jaunimo tarpe kas pora metų atsiranda naujų organizacijų, kurios iš karto, rodos, nugalės visą pasaulį savo entuziazmu ir energija. Po keletos mėnesių jų karštumas atslūgsta, ir pačios organizacijos išnyksta. Tokių organizacijų turime ir turėsime Boston'e, New York'e ir Chicagos apilinkėj.

Vienintelė jaunimo organizacija, kuri iki šiai dienai, jau per dvidešimt penkis metus, laikosi savo pagrindinių idėjų, yra Lietuvos Vyčiai. Lietuviai, kurie nori ir trokšta dirbti LIETUVYBEI, turėtų pasimokyti iš išnykusių įvairių grupių, kad naujos pavienės organizacijos ilgai negyvuoja. Jei šie tėvynės mylėtojai neieško naujų organizacijų kurėjo laurų, tegul prisideda prie vienintelės stiprios jaunimo draugijos — Lietuvos Vyčių. Veikimo dirva šioj organizacijoje yra labai plati; darbo užtenka visiems. Tik dirbk ir norėk! Žinoma, pinigines naudos nėra, bet tikrai pasitenkinimas, kad dirbi Dievui ir Tėvynei.

Lietuvos kareiviai manevruoja. Moterys, nežiūrėdamos manevrų, kasa bulves, nes juk čia jų vaikai ir broliai rengiasi Lietuvą ginti.

LIETUVOS VYČIŲ 24-ojo SEIMO PROTOKOLAS

PROVIDENCE, R. I. — RUGPIŪČIO 4, 5, 6. 1936

Dvidešimt-ketvirtasis metinis Lietuvos Vyčių seimas prasidėjo rugpiūčio 4 d. 9 val. ryto Šv. Kazimiero bažnyčioje iškilmingomis Mišiomis, kurias celebravo kun. M. Urbonavičius, M.I.C., Chicago, Ill. Pamokslą pasakė kun. Ed. Gradeckas, Waterbury, Conn. Mišių klausė ir vėliau malonų sveikinimą ir kvietimą pareiškė J. E. Vyskupas Keough.

PIRMOJI SESIJA:

Pirmąją seimo sesiją atidarė vietinės 103 kuopos pirmininkas 10:35 val. ryto pakviesdamas Šv. Kazimiero parapijos kleboną Kun. Vaitiekūną toliau tęsti seimo atidarymą. Kun. J. Vaitiekūnas pakviečia pasakyti sveikinimo kalbas J. E. valstybės gubernatorių F. Green, po jo kalba Providence, R. I. majoras James E. Dunn. Svečiams išėjus seimą veda Centro pirmininkas A. J. Mažeika, kuris oficialiai ir pradeda 24-ąją Lietuvos Vyčių Seimą. Atkalbama malda ir sugiedoma Lietuvos, Amerikos ir Vyčių himnai.

Garbės prezidijuman pakviečiama: Kun. Urbonavičius—Jonas Kmitas, Dr. Juozas Leimonas, Kun. J. Ambotas, organizacijos tėvas Norkūnas ir Kun. Dr. M. Razaitis.

Seka darbo prezidijumo rinkimai, kurių rezultatai: Pirmininkas, Pranas Razvadauskas, Boston, Mass.

I Vice-pirm., Kostantas J. Savickus, Chicago, Ill.

II Vice-pirm., Antanas Lapinskas, Chicago, Ill.

Sekretoriatas, Bronė Rimkutė, Cicero, Ill. ir Jonas Pilipauskas, Boston, Mass.

Mandatų komisijon išrinkta: Jurgis Naudžius, Westfield, Mass.; Antanas Savickas, Kearny, N. J.; Monika Z. Petraitienė, Chicago, Ill.; Edvardas Pribušauskas, Linden, N. J. ir Kun. V. Puidokas, Westfield, Mass.

Rezoliucijų ir sveikinimų komisija: Kun. Mykolas Urbonavičius, Chicago, Ill.; Petras Ivanauskas, N. Y. ir N. J. Apskričio; Jonas J. Romanas, Boston, Mass.; Kun. Juozas Vaškas, M.I.C.; Jonas Bačinskis, Worcester, Mass.

Knygų revizijos komisija: Edvardas Staniulis, Paterson, N. J.; Jasionytė, Norwood, Mass.; Kun. Edvardas Gradeckas, Waterbury, Conn.

SEKĖ SVEIKINIMAI. — Žodžiu sveikina: Kunigų Vienybės vardu, Kun. K. Urbonavičius; Lietuvos „Pavasario“ vardu, Dr. J. Leimonas; L.D.S., Kun. J. Svagždydis; Kun. prof. M. Razaitis; Vyčių garbės narys Kun. J. Ambotas; V.V.S. atst. V. Uždavins. Del laiko stokes sesija baigiama.

ANTRA SESIJA:

Antroji sesija atidaryta malda 3:20 val. p. p. Pirmą sveikinimo kalbą pasakė organizacijos tėvas Mykolas Norkūnas, toliau, Kun. Pr. Juras, Kun. M. Urbonavičius, Kun. Pr. Virmauskas, Dr. Aukštikalnis—Hill, Kun. V. Puidokas, A.L.K.S.P. Sąjungos vardu J. B. Laučka, Komp. A. Aleksis.

Telegramomis bei laiškais sveikina: Šv. Kazimiero seserys, Leonardas Šimutis, 112toji kuopa Chicago, Ill., 61-oji kuopa Paterson, N. J., L.O.S. 11-oji kuopa Providence, R. I.

Mandatų komisija praneša, jog seime yra 59 atstovai nuo 20 kuopų ir 3 apskričių, 2 garbės svečiai, 8 garbės nariai ir 5 Centro Valdybos nariai. Dr. J. Leimonui ir J. B. Laučkai suteikiamas sprendžiamasis balsas.

23-čiojo seimo protokolas skaitomas iš originalo ir priimamas.

Po protokolo seka Centro valdybos narių pranešimai.

Centro Pirmininko Antano J. Mažeikos raportas:

1. Per praeitus metus dariau platų susirašinėjimą su visais Centro Valdybos nariais ir ypatingai M. Z. Petraitiene ir Pr. Razvadausku, kurie mane painformavo kas veikiama kitur ir suteikė daug patarimų.

2. Tuoju po seimo dėjau visas pastangas pradėti ir stumti manų Fondo reikalą pirmyn. Tuo reikalu rašiau į „Vytį“, kreipiausi į centrą ir kaip galima didesnę propagandą variau New Yorko ir New Jersey apskrityje. Kaip pasekmė tų pastangų 41-ma Brooklyno ir kitos apskričio kuopos surengė parengimų ar skyrė pinigų iš izdo manų fondo reikalui.

3. Labai daug teko padirbėti taipgi leidimo namų fondo reikalui. Nors komisijon įėjo be manęs dar J. Vainis ir kiti, bet mudviem teko tas darbas varyti pirmyn, gaminant laiškus atsikreipti į kuopas, rengiant parengimus, ir t.t. Platesnis apie tai raportas bus išduotas vėliau.

4. Daugiausia energijos ir darbo buvo padėta parkviesti, priimti ir maršrūtą surengti Pavasarininkų delegacijai: Dr. J. Leimonui ir adv. J. Laučkai. Nors komisija susidėjo ir iš penkių asmenų, kurie daug dirbėjo tam, bet man, kaip jos pirmininkui, teko būti visuomet priešakyje ir beveik viskas tvarkyti. Apie šį reikalą bus išduota atskirai platesnis raportas.

5. Vajaus laiku siunčiau kuopoms paragavimo laiškus, kviesdamas įtraukti kiek galima daugiau naujų narių ir abelnai kviečiau prie bendro darbo.

6. Kiek aplinkybės leido rašiau straipsnelių į „Vytį“ ir kitus lietuvių laikraščius L. Vyčių organizacijos reikalais.

7. Aplankiau pereitais metais Newarko ir kitas N. Y. ir N. J. apskričių kuopas paraginimui prie veikimo ir t. t.

8. Pereitą vasarą dalyvavau A.L.R.K. Federacijos Kongrese Philadelphijoje, Pa., kur su kun. J. Vašku, M.I.C. patiekėme keletą rezoliucijų L. Vyčių reikalui ir kurios buvo priimta.

9. Dalyvavau š. m. A.L.R.K. Studentų ir Profesjonalų seime, Marianpolyje, kur buvo parodyta pradžia platesnių bendradarbiavimų šių dviejų organizacijų veikime ateityje.

10. Dalyvavau Rytinių valstybių Katalikų seimelyje su paskaita L. Vyčių organizacijos reikalui ir abelnai lankiau Federacijos apskričio mėnesinius susirinkimus atstovaudamas L. Vyčių organizaciją.

11. Turėjau platų susirašinėjimą su M. A. Norkunu organizacijos ženklelių reikalui, su J. Poška brošiūros reikalui ir J. Bulevičium ritualo klausimu. Apie šiuos dalykus bus išduota raportai vėliau.

12. Stengiausi turėti tankiai pasitarimus su M. Martinkum ir J. Vainiu, bet del įvairių prežasčių tai retai galima buvo teįvykdinti.

Raportas vienbalsiai priimtas.

Seka pirmojo vice-pirmininko Juozo Poškos pranešimas, kurį jis negalėdamas seime dalyvauti prisinčia raštu:

Gerbiamieji L. V. 24-to seimo atstovai:

Su dideliu apgailestavimu turiu rezignuoti susidėjusioms aplinkybėms, kurios sulaukė mane nuo asmeniško dalyvavimo šiame seime ir privertė mano raportą, vieton žodžiu platesnio pranešimo, tapti sutrauktu ir suglaustu raštu.

Bet imant iš kitos pusės, gal tuo jus nieko ir nepasigesite. Vicepirmininko pareigos yra tokios menkos ir nežymios.

Ką nuveikiau pereinamais metais? Nedaug! Kadangi titularis mūsų organizacijos centras Chicagoje, o mūsų prezidentas A. J. Mažeika gyvena Brooklyne ir negalėjo jokiū būdu lankytis šaukiamuose centro valdybos posėdžiuose, man teko pareiga ir kartu garbė tuos posėdžius vesti. O centro valdybos posėdžių turėjome, jei neklystu, apie dvidešimtį.

Tuose posėdžiuose svarstėmė bėgančius organizacijos klausimus bei reikalus. Bet ir šiuose posėdžiuose, jei ne asmeniškai dalyvaudamas tai laiškais mums vadovavo pats prezidentas p. Mažeika, taip kad mums neliko nieko kito kaip jo valią pildyti.

Iš svarbesniųjų dalykų kurie mūsų posėdžiuose užėmė daug svarstymo valandų ir kurie turėjo būti vykdomi Chicagoje — vyriausiu yra ir tikiuosi po šio seimo bus: NUOSAVO NAMO ĮSIGIJIMAS.

Centro valdybai, pereinamasis seimas buvo uždėjęs pareigą, namą nupirkti. Ir kadangi namas turi būti Chicagoje, mes tame mieste gyvenantieji centro valdybos nariai ipač jautėme didelę atsakomybę šiam svarbiam klausime. Ir jeigu namas yra dar nenupirktas tai gal reikėtų kaltinti mūsų didelis atsargumas, ir baimė padaryti per greitas žingsnis kurį būtų sunku atgal atitraukti. Namo pirkimo klausimą posėdžiuose svarstant veik visą laiką turėjome suskaldytą opinią. Buvo centro valdybos narių kurie stoji už įsigijimą mažo namelio kuriame tebutų tik spaustuvei vietos. Turėjome ir kitą dalį narių kurie matė reikalą didesnio namo. — Namo, kuriame ir spaustuvė tilptų, ir centro valdyba galėtų įsitaisyti, ir jei galima net susirinkimams didesnė vietą gauti. Juk jei jau namą pirkti, didesnio namo šalininkai spyrės, tai reikia žiūrėti kad jis netik centrui tarnautų bet ir abelnai visiems vyčiams, ypatingai to miesto kur namas randasi.

Bet ši nėra vieną iš vyriausių priežasčių, kodėl negalime jums šiandien pranešti, kad štai jau turime nuosavą namą. Pati svarbiausia buvo ir bus priežastis tai ta kad mūsų namo fondas dar neturi užtektinai pinigų apie namo pirkimą per daug rimtai kalbėti. Kaž kodėl kuopos po pernykščio seimo, kuris priėmė tiek daug ir tokių gražių rezoliucijų tuo reikalu, neatliko savo pareigų. Well, negaliu sakyti kad visos kuopos neatliko, bet didelė didžiūma.

Tai tiek apie vieną mūsų gyviausių klausimų. Tikiuosi, kad jūs šiame seime atrasite kelius ir būdus kaip ši puikų sumanymą ir užsibrėžimą įkūnyti.

O taip galiu su dideliu džiaugsmu pranešti, kad mūsų organizacija bėgy pereinamųjų metų padarė didelio progreso. Padidėjome nariais, ir tokiais nariais kurie nori būti vyčiais ir kuriuos mes norime matyti vyčiais. Finansai, kaip matysime iš sekretorės p. M. Petraitienės raporto irgi sustiprėjo; bet daugiausiai progreso mūsų organizacija padarė pakėlimu savo vardo visuomenės akyse.

Kaip jau minėjau kiek anksčiau, kad dauguma kuopų nedavė reikalaujamos koperacijos finansiniuose dalykuose; to kaip tik negalima primesti abelname veikime. Imkime, kad ir tą pačią Chicagą su jos arti dešimties kuopų ir pavyzdingu apskričiu. Ši didelė Vyčių grupė po pavyzdinga gero pirmininko Juozo Petraičio vadovybe centrui davė kiekvieną galimą koperaciją bei pagalbą. Kada atvažiavo pavasarininkų atstovai iš Lietuvos — kuopos priėmė kuo puikiausiai; kad surengė Vyčių Dieną — ir vėl organizacijai gėdos nepadarė. Šiuos kelis pavyzdžius suminiu tik sustiprinimui pirmiau padaryto pareiškimo, kad pereinamais metais padarėme didelio progreso ir kad tą progresą padarėme tik dėka kuopų bei apskričių koperacijos. Tokios koperacijos norime ir ateity jei stengsimės laikyti organizaciją kely į progresą.

Buvo didelė man garbė būti centro valdyboje, bet buvo ir laimė darbuotis toj valdyboj su gerais vadais. Visų čia neišgirsiu, bet negaliu praleisti nesuminėjęs bent tuos kurie suminėjimo tikrai verti.

Mūsų prezidentas A. Mažeika, man jau ir pirmiau buvo žinomas kaip geras Vytis ir gabus organizacijos vadovas, bet pabuvus su juo valdyboje ištisą metą, gavau dar geresnės progos jį artimiau pažinti ir drąsiai galiu pasakyti kad mūsų o-jos progreso didelis šėras priklauso jam.

Organizacija daug laimėjo, kada pereinamasis seimas sekretorės vietai išrinko p. M. Petraitienę. Su ja man per ištisą metą teko daugiausiai susitikti ir darbuotis ir buvau liudininku jos didelio atsidavimo organizacijai. Ypač organizacija turėtų būti p. Petraitienei dėkinga už įvedimą naujos ir tvarkingos sistemos centro raštinėj. Tokios sistemos mums senai reikėjo.

Žinau, kad jūs išklause visų centro valdybos raportų rasite ir vieną kitą, o gal ir didesni skaičių paslydimų. Pirm negu pradėsite kaltinti by ką žinokite štai ką, kad pereinamųjų metų centro valdyba pilname sąstata neturėjo nei vieno bendro susirinkimo. Del ko neturėjome, jums juk gerai žinoma: vienas gyvena viename šalies kampe, kitas — kitame ir t. t., o organizacija toli gražu nepajėgtų suvežti visus nei vienam posėdžiui. Juk ir kuopa, jei jos valdyba neturėtų nei vieno posėdžio, veikime nebūtų tokia stipri, kaip turėtų būti. Tas pat galima pasakyti ir didžiulei organizacijai.

Pirm negu baigsiu šį savo, jei galima pavadinti veikimo apžvalga, dėkoju už suteiktą garbę ir ne tik linkiu bet žinau, kėl šis seimas ras dar trumpesni ir geresni kelią išvedimui organizacijos į šviesų rytojų. Lietuvos Vyčiai yra Amerikos lietuvių jaunimo organizacija ir joje turi priklausyti visas Amerikos lietuvių jaunimas. — JUOZAS POŠKA.

Antrasis vice-pirmininkas, Pr. Razvadauskas praneša, jog jam esant antruoju vice-pirmininku netekę daug dirbti, nes visas darbas užgules pirmininką A. Mažeiką, bet ir jis dirbęs kiek pajėgdamas. Visiems dėkingas už parodytą kooperaciją. Raportas išduota žodžiu ir priimamas.

Raštu pranešinėja sekretorė, M. Z. Petraitienė.

Jau metai praslinko kaip buvo suteikta man ta didelė garbė — užimti Centro Raštininkės vietą. Tas metas man dirbant mūsų organizacijos labai greitai prabėgo, bet paliko man gražių išpūdžių ir arčiau supažindino mane su mūsų organizacijos veikimu. Mano darbas beabejo yra visiems žinomas ir čionais trumpai raportuoju:

Mes Chicagoje (kur buvome 5 Centro valdybos nariai) laikėme reguliarius mėnesinius posėdžius ir dar kelis specialius. Kiekviename susirinkime dalyvavo 1mas vice pirm. Juozas Poška, Al. Manstavičius, ir aš pati. Netaip tankiai lankėsi Kun. P. Katauskas, Spastuvės Direktorius, o Kun. Valančius, Dvasios Vadas jau neatsilankė nuo pereito gruodžio mėnesio.

Gerb. Pirm. Antanas Mažeika, neperstojančiai man laiškus siuntinėjo, tokiu būdu duodamas įnešimus ir pageidavimus mūsų posėdžiams. Jis visados buvo labai dabojuantis ir atsargus mūsų organizacijos reikaluose ir numatė ateitį ir jos pasekmes. Jo rūpestingumu Vyčių vardas visados buvo laikomas visuomenės akyse. Man pačiai visuomet pridavė gerų patarimų, paragininimų ir pagalbos už ką esu dėkinga jam.

Vice pirm. Razvadauskas, p. Bačinskas ir p. Wainis, išdo globėjai, man laikas nuo laiko rašinėjo priduodami jų nuomones; su išdininku Martinkum neturėjau jokių susirašinėjimų, nes jisai neatsakė į mano laiškus. Su vice pirm. Poška, spaustuvės direktoriais Al. Manstavičium ir Kun. Katausku labai tankiai suėjau, ir suėję svarstėme mūsų įvairius reikalus.

Pirmutinį veikimą kurį Centro Valdyba apsiėmė surengti tai buvo „Minstrel Jamboree“ namo fondui, del įvairių priežasčių jisai neįvyko, bet dabar yra ruošiamas ateinančiam spalio mėnesiui po vadovystę „Vyčių Dainos Choro“ ir jo vedėjo, p. Rakausko ir Chicagos Apskričio.

Buvom suradę kelis namus, bet kadangi kilo klausimas ar organizacija pirks namą vien del spaustuvių patalpinimo, ar del spaustuvės, ofisų ir saliu, bendrai Vyčių namą, ir tas klausimas paliktas šiam XXIV Seimui išrišti.

Parašiau suvirš 900 laiškų, raginau kuopas prie naujų narių pritraukimo ir senų palaikymo, aplankiau Chicagos kuopas, dalyvavau Federacijos Tarybos suvažiavime, birželio 30tą. Visuomet atstovavau Liet. Vyčių Organizaciją viešose parengimose.

Per praeitus metus atgijo sekančios kuopos:

- 83čia Kuopa, Rockford, Illinois,
- 66ta Kuopa, Omaha, Nebraska,
- 9ta Kuopa, Pittsburgh, Pennsylvania,
- 29ta Kuopa, Newark, New Jersey,
- 30ta Kuopa, Wesfield, Mass.

Vytyje buvo rašyta kad Gary, Indiana kuopa atgijo, bet iki šiol jokių duoklių iš jos negavau.

Buvo sutverta nauja kuopa Springfield, Ohio, p. Gudelio iš Dayton, Ohio, vadinamą 126-tą kuopą, bet neišsilaukė ir po trijų mėnesių raštininkė pranešė, kad tuom tarpu išnyko, ir kitų priežasčių nepareiškė.

Šios kuopos išnyko per pereitus metus:

- 49ta Kp. Brooklyn, N. Y.
- 52ra Kp. Elizabeth, N. J.
- 67ta Kp. Bayonne, N. J.

Pasirodo, kad kuopos neatkreipia atydos kaslink tos taisyklės, kad narys yra išbrauktas po 3-jų mėnesių jeigu jo duoklės neužmokėtos. Per pereitus metus daug kuopų prisiųsdavo duokles už narius kurie buvo užsilikę 5 ir 6 mėnesius. Mano duotoms pastaboms kuopos atsakydavo, kad tie nariai buvo veiklūs kuopoje. Mano siūlymas Seimui yra, kad šita taisyklė būtų pakeista ir kad skambėtų po 6-ųjų mėnesių išbrauktas jeigu neužsimokėjęs.

Per Naujų Narių Vajų prisirašė 103 nauji nariai ir 22 išbrauktu sugrįžo. Vajus atnešė \$78.20, iš kurios sumos bus išlaidų del dovanų:

Ping-Pong žaidinys	\$18.00
Radio	12.00
Trofija	5.00

Viso apie	\$35.00
Pranumeratas apie (782 kopijas)	\$45.00
Pašto išlaidos	15.64

Viso išlaidų	\$60.64
--------------------	---------

Kartu išlaidos	\$95.64
----------------------	---------

Naujų narių kad ir įėjo, bet finansiškai visai nepasisekė. Pirmą vietą laimėjo 17ta kuopa, So. Boston, Mass., antrą vietą — 112ta kuopa, Chicago, Illinois, trečią vietą, 24ta kuopa, Chicago, Illinois.

Priimta su pagyrimu.

Iždininkas seime nedalyvauja ir pranešimo nepriimtė.

Pranešama, jog išsiųsta sveikinimai J. E. Providence Vyskupui Keough, Gubernatoriui Green ir Providence Majorui.

Chicagos Apskričio vardu sveikina Juozas Petraitis.

Kun. M. Urbonavičius malda baigė antrąją sesiją 5:45 P. M.

TREČIOJI SESIJA:

Malda atidaro Kun. E. Gradeckas.

Pranešinėja išdo globėjas J. Bačinskas, kuris pažymi, jog negalys pilno pranešimo patiekti, nes iždininkas nepasistengė pranešinėti apie išdo stovį.

Seka Seka spaustuvės direktorių pranešimas.

Pirmiausias pranešinėja Al. Manstavičius, kurio pranešimas priimtas su pagyrimu.

Adv. K. Savickus pranešinėja žodžiu žymėdamas, jog perėmęs spaustuvės vedimą, radęs daug neapmokėtų sąskaitų, kurias beveik visas išmokėjęs. Už darbą mokesnio negavęs.

Pranešimas priimtas.

Pranešinėja taip pat žodžiu „Vyties“ redaktorius adv. A. Lapinskas. Priimta.

Seimą sveikina Mariampolio Kolegijos Direktorius, Kun. Dr. J. Navickas, Kun. F. Juškaitis, Kun. Gauronskas, Kun. K. Vasys. Telegramomis sveikina 96-oji kuopa ir Juozas Poška.

Sesija baigiama 12:20 P. M.

(Bus daugiau)

Miegas Prieš Vidurnaktį ir Po Jo

Vienas vokiečių gydytojas, tyrinėdamas atsilikusius mokinius, pastebėjo, kad beveik visi jie ruošė pamokas vėlai vakarais iki vidurnakčio, arba net ir dar vėliau ir keldavosi rytą taip pat vėlai. Jis privertė juos pakeisti tą pamokų ruošimo ir miegojimo laiką, būtent: jis nustatė, kad jie eitų gulti devintą valandą vakare, o keltųsi ketvirtą valandą ryto ir tuomet ruošytų pamokas. Priėmė tokią darbo ir miego tvarką, atsilikusieji mokiniai daugumoje žymiai pasitaisė moksle. Iš to gydytojas padarė išvadą, kad miegas prieš vidurnaktį yra sveikesnis už miegą po vidurnakčio. Kad dar patvirtintų tą savo išvadą gydytojas įsakė geriems mokiniams mokytis tarp 9 ir 12 valandos vakaro. Tuoju mokinių dauguma pasidarė tingesni ir ėmė atsilikti moksle. Tai galutinai įtikino gydytoją, kad miegas prieš vidurnaktį yra sveikesnis už miegą po vidurnakčio.

— „S. ir D.“

UŽ KĄ SENIAU ŽMONES BAUSDAVO

Rašo — „Mūsų Laikraštis“.

KALĖJIMAS UŽ NAKTINES ŠLIURES

Dabar daugelis žmonių, ypač miestelėnų, namuose dėvi minkštas naktines šliures, kurios nevargina kojų. O Prūsijos karalius Fridrikas pirmasis griežtai draudė tokias šliures dėvėti. Už minkštų šliurių dėvėjimą Prūsijos piliečiai būdavo baudžiami trejais metais sunkaus kalėjimo su grandine ant kaklo. Tas miestas arba valsčius, kuriame šliurių mėgėjas buvo sugautas, turėjo mokėti 200 aukso dukatų pabaudos. Kas nusikalsdavo antrą kartą, tą įmesdavo į tamsų karcerį penkeriems metams, o visą jo turtą valdžia konfiskuodavo. Mat, Prūsijos karaliui atrodė, kad šliurių dėvėjimas atima batsiuviams duonos kąsnį ir daugina pavargėlių skaičių.

UŽ TABAKO UOSTYMĄ NUPIAUDAVO NOSĮ

Nors tabako rūkymas nėra naudingas, o rūkytojo sveikatai net ir kenksmingas, bet dabar niekas už tai nebaudžia. O senovėje Rusijos carai griežtai drausdavo rūkyti arba uostyti tabaką. Rūkoriais išpiaudavo liežuvį, o uostytojams nupiaudavo nosį. Už pakartotinus nusikaltimus baudavo mirtimi. Vokietijos valstybėlėj Hanoverij už tabako rūkymą baudavo kalėjimu su duona ir druska arba ištrėmimu iš gimtinės. Pranešėjai gaudavo po 25 talerius dovanų už kiekvieną sugautą rūkytoją. Dar ir pereito šimtmečio pradžioje Hanoverij ir Hamburge drausdavo rūkyti gatvėse ir viešose vietose. Drausdavo todėl, kad tabako dūmai nenuodytų mažų vaikų ir moterų. Vėliau buvo leista rūkyti papirosus, o už pypkės rūkymą baudavo dviem šimtais talerių ir viešu papeikimu.

NEGALIMA MOKYTI GEOGRAFIJOS

1772 m. prūsų ministeris Zeilicas norėjo įvesti į pradžios mokyklas geografijos arba krašto mokslo pamokas. Bet karo valdžia neleido. Ji aiškino, kad kareiviai, išmokę geografijos ir sužinoję apie svetimus miestus ir tolimus kraštus, pradės bėgti iš kariuomenės. O kol jie geografijos nemoka, tai nieko nežino apie

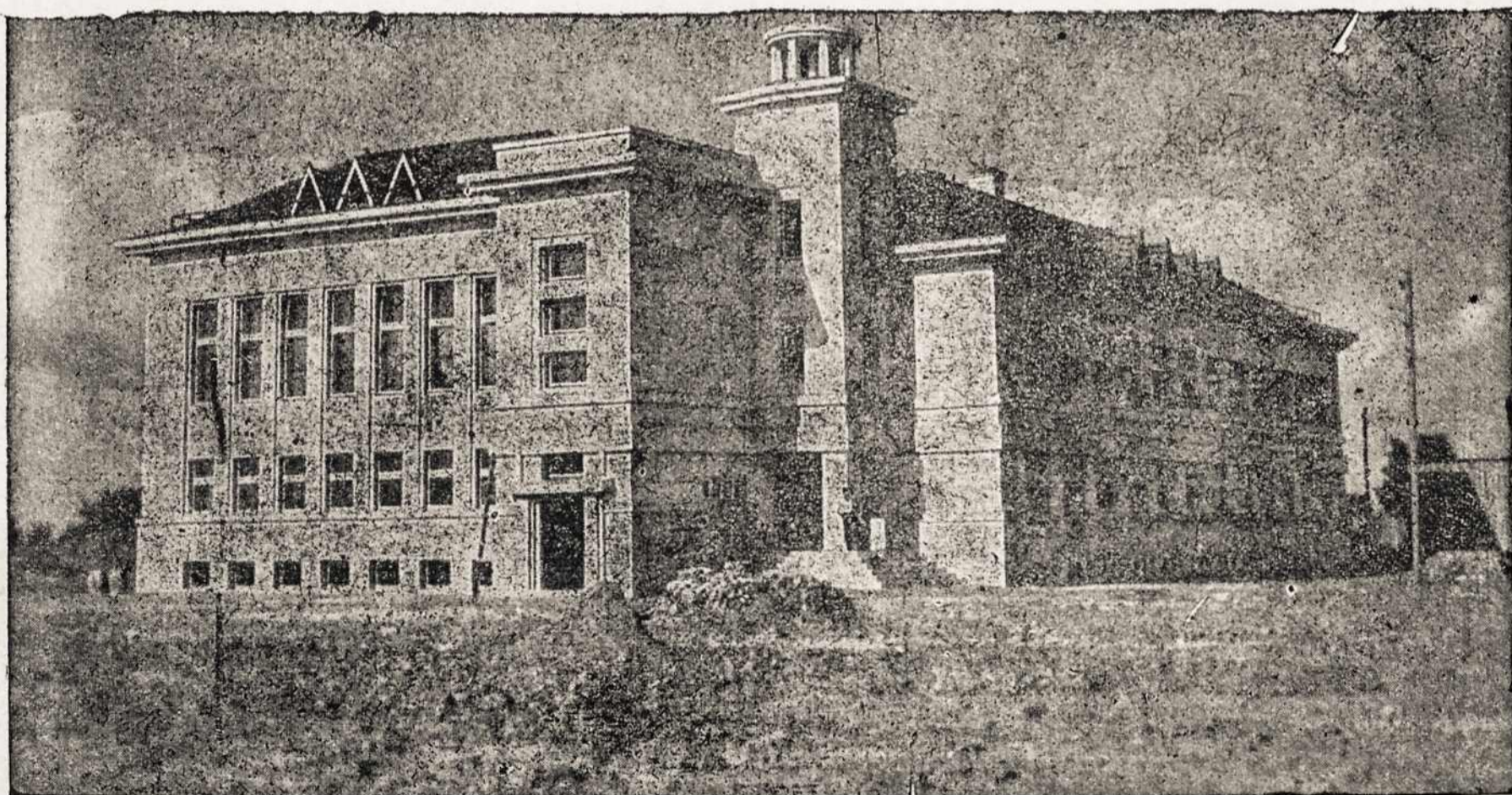
kitas šalis ir niekur negali pabėgti. Taip pat ilgai neleido įvesti į mokyklas rašymo pamokų. Rašto mokslo priešininkai tvirtino, kad išmokę rašyti žmonės pradės rašinėti įvairius skundus ir visus valdininkus užvers nereikalingu darbu. Be to, mergaitės pradėsiančios rašinėti meiliškus laiškus. Todėl už slaptą kaimiečių ir miestelėnų mokymą rašyti baudavo kalėjimu ir pinigėmis baudomis. Tikrai aukštosiose mokyklose leisdavo mokytis rašto.

DRAUDĖ GERTI KAVĄ IR ARBATĄ

Septinioliktame šimtetyje Prancūzijoje ir Vokietijoje buvo draudžiama gerti kavą. Hesseno grafystėje už kavos gėrimą baudavo ligi 15 talerių pinigais arba 14 parų kalėjimo. 1781 metais tos bausmės buvo dar padidintos. Vienu metu Anglijoje draudė gerti arbatą. Draudime buvo parašyta, kad arbata esanti kiniečių išrasti nuodai, nuo kurių baltieji žmonės pavirsia geltonodžiais. Už arbatos gabenimą ir pardavinėjimą baudavo kalėjimu ir ištrėmimu, o nubaustųjų turtus valdžia atimdavo. 1603 — 1609 metais Prancūzijoje drausdavo kepti ir valgyti baltas pieniškas bulkutes. Prancūzijos valdžia net buvo pavedusi žinovams ištirti tų bulkučių kenksmingumą. O kai tie „žinovai“ pranešė, kad pieniškos bulkutės tikrai labai kenkia žmonių sveikatai; valdžia tuojau uždraudė jas kepti ir pardavinėti. Už to draudimo sulaužymą baudavo ligi dvejų metų kalėjimo arba 1.000 luidorų pinigais. Ne bajorams už tą patį nusikaltimą įkirsdavo 50 rykščių.

BAUSMĖ UŽ PASVEIKINIMĄ VALDININKO

Ispanijoje buvo draudžiama sveikinti valdininkus ir valdžios vyrus paspaudžiant ranką. Mat, tuo metu ispanuose buvo labai paplitęs kyšininkavimas, o kyšiai dažniausiai būdavo duodami sveikinantis. Tuo draudimu karalius manė išnaikinti kyšininkavimą ir papirkimus. Jei koks bajoras paspausdavo valdininkui ranką — turėjo mokėti didelę pabaudą. O paprasti piliečiai gaudavo rykščių ir kalėjimo. Valdininkai už tokį pasisveikinimą netekdavo savo vietų ir turto. Valdininkus galima buvo sveikinti tik palenkiant galvą.

PAVYZDYS LIETUVOJ STATOMŲ NAUJŲ MOKYKLŲ.

LIETUVOS PRAEITIES LIUDYTOJAI

Gražios Lietuvos tamsios girios. Dar gražesnės upių bei upelių išvaguotos žaliosios pievos ir pilkieji laukai, kuriuose vasarą javai lyg jūra banguoja. Po laukus ir pievas čia vienur, čia kitur dunkso kalnai ir kalneliai, gal būt, Mindaugo laikus ir Vytauto galybę matę. Paklauskite senelį, kas yra tie kalnai, puošantieji lygiuosius Lietuvos laukus? Tai piliakalniai, milžinkapiai, švedukalniai, alkakalniai ir kiti didingosios Lietuvos praeities liudytojai. Šiandien jie tyli ir, tartum, giliai susimąstę žvelgia į banguojančius javų laukus, į baigiančias kirsti girias, džiūstančius ežerus ir upelius. Daug kas Lietuvoje per keletą amžių pasikeitė. Ten, kur žaliosios girios užė, dabar javai geltonuoja, kur neišbrendamos pelkės ir balos tyvuliavo, dabar pievos žaliuoja. Keitėsi Lietuvos žmonės ir gamta. Tik senieji garsios ir garbingos praeities liudytojai stovi ir praeitį į savo pirmykščiu grožiu vilioja.

Senieji žmonės apie tuos piliakalnius bei milžinkapius daug įdomių padavimų pasakoja. Sakoma, kad juose guli užburti turtai, esančios nugrimzdusios bažnyčios, pasislėpę kariai, urvuose piktosios dvasios gyvenančios. Ne vieną šiurpas nukrečia, beklausant tų pasakojimų. Senieji žmonės dar pasakoja, kad šitie kalnai yra rankomis supilti. Iš čia kilo ir tų kalnų bendras vardas — piliakalnis, t. y. piltas kalnas.

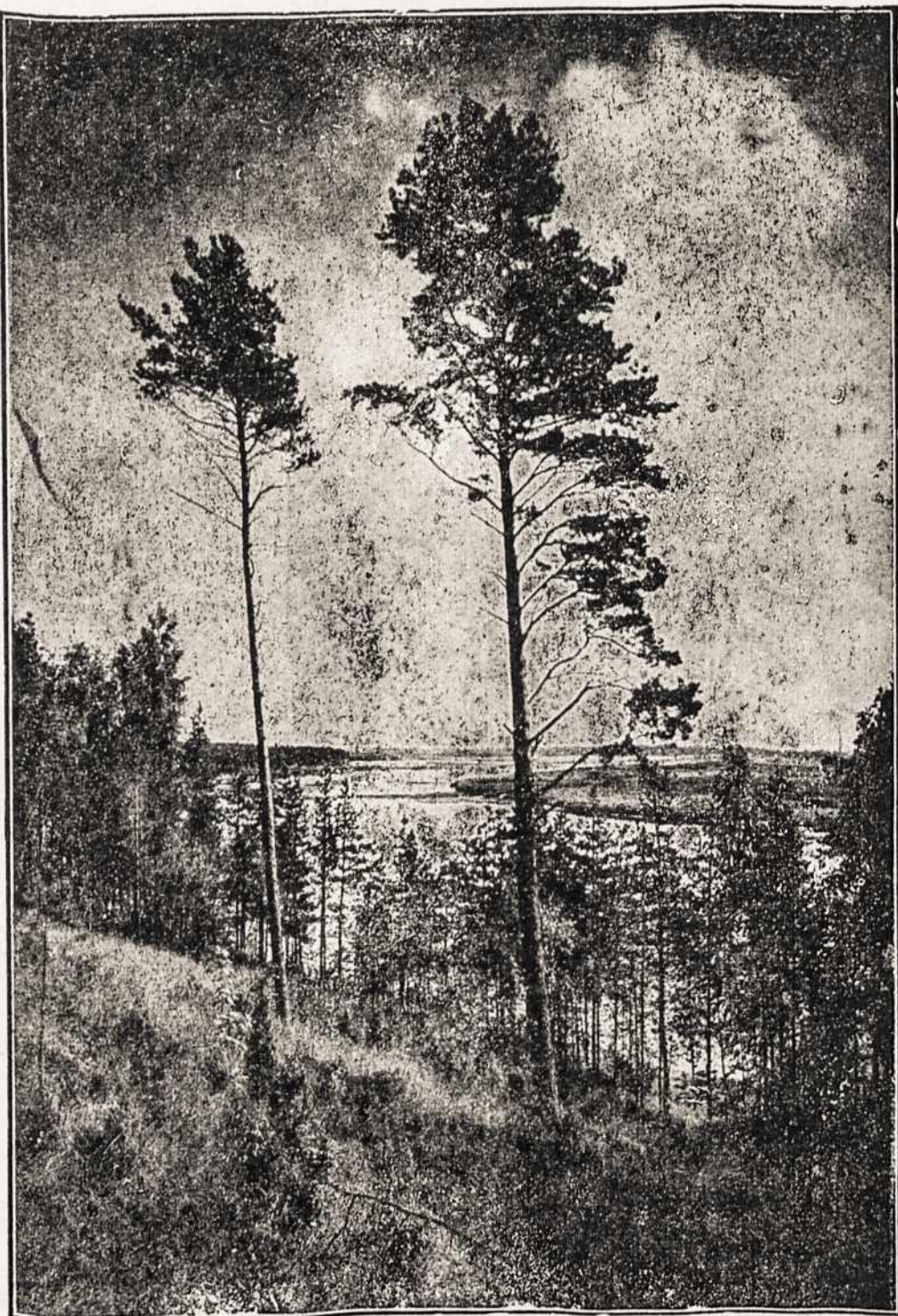
Žinodami, kad piliakalniai yra surišti su įvairiais padavimais ir Lietuvos praeitimi, žmonės ilgą laiką nedrįso jų pajudinti bei griauti. Piliakalnių vertę mūsų tautos atgimimo patriarchas d-ras Jonas Basanavičius taip vertina: „Jei Lietuva ligi šiai dienai gyva dar išliko, tuo mes kalti esam stiprybei mūsų garbingų prosenių bei pražilusiams mūsų piliakalniams.“ Kad šitie d-ro Basanavičiaus žodžiai yra labai teisingi, mes tuojau pamatysime.

Senovėje lietuviams teko kovoti su daug už save galingesniais priešininkais. Tuo tikslu lietuviai savo sodybas taisydavo saugiose ir sunkiai priešininkui prieinamose vietose. Tinkamiausios tokioms sodyboms vietos būdavo tarp pelkių ir ežerų. Tokiose vietose lietuviai iš medžio, žemės ir akmenų padarydavo tam tikrus pylimus, kuriuos su sausuma sujungdavo takais, vadinamais kulgrindomis. Tos kulgrindos (akmenų grindiniai) būdavo vingiuotos ir paslėptos po vandeniu. Ramiu laiku kulgrindų kryptį pažymėdavo gairelėmis, o priešininkui siaučiant tas gaires ištraukdavo. Tokiu būdu, priešininkui būdavo sunku ir kėblu prieiti prie lietuvių sodybų. Tai buvo pirmieji ir paprasčiausi senovės piliakalniai.

Ilgainiui, lietuvių kultūrai kylant, buvo pradėta sodybas kurti ir lygumose, prie upelių arba prie atskirų kalnelių. Tokį kalnelį pritaikydavo, kad jis būtų tinkamas gyventi ir nuo priešininko gintis. Dėl to kalnelio šlaitus nukasdavo kiek galint stačiau, kad priešininkui būtų sunkiau į piliakalnį užkopti. Ir dabar dar pasitaiko tokiais stačiais šlaitais piliakalnių, jog be kopėčių sunku ant jų užlipti. Aplink piliakalnį apačioje, o dažniausiai viršuje, padarydavo iš medžio, žemės, akmens ir molio pylimą. Toks pylimas ir ligi šių laikų yra puikiai išlikęs garsiam Apuolės piliakalnyje. Apačioje aplink piliakalnį būdavo iškasamas griovis, kuris dar labiau apsunkindavo priėjimą prie piliakalnio. Jei gu piliakalnis būdavo dviejų upių santakoje, tai tas

upes sujungdavo kanalu ir tada piliakalnis būdavo iš visų pusių vandens apsemtas. Piliakalnio viršuje, pačiame pylimo viduryje, statydavo medinius trobėsius. Piliakalnio galuose kartais būdavo supilamos aukštumos, ant kurių stovėdavo bokštas arba kuorus. Mūrinius piliakalnius, arba kitaip dar šiandien vadinamas pilis, lietuviai pradėjo statyti tik keturioliktame amžiuje.

Ant piliakalnių pastatytose pilyse arba nuolatos gyvendavo žmonės, arba jie ten tik slėpdavosi, kai priešas puldavo jų sodybas. Taigi, piliakalniai gindavo Lietuvą nuo priešininkų. Vos tik priešininkai į Lietuvą įsiverždavo, tuojau artimiausiame piliakalnyje suliepsnodavo tam tikslui paruoštas laužas. Ir netrukus laužų liepsnos per šimtus kilometrų skelbdavo, kad tėvynė yra pavojuje. Visoje Lietuvoje, t. y. apylinkėje skardžiai gausdavo trimitai. Jų balsą išgirdę, vyrai balnojo ristus žirgus, kabino nuo sienų švaitrius kardus, sunkius kalavijus ir jojo į pilis priešininko pasitikti. Gi moterys, seniai ir vaikai skubėdavo į pilis, o jei ten netilpdavo, tai bėgdavo į tamsias girias, į neišbrendamas pelkes ir slėpdavosi ten įrengtose vietose. Dar ir šiandien tokios vietos vadinamos „bobų piliakalniais“. — TSB.

NEMUNO PAKRANTĖS ŽVALGAI — PUŠYS.

L. VYČIŲ NAUJOS ANGLIJOS APSKRIČIO SUVAŽIAVIMAS

L. Vyčių Naujos Anglijos Apskr. pusmetinis suvažiavimas įvyko rugs. 27 d., Worcester, Mass. Seimelio posėdį atidarė Apskričio piram. V. Kereišis. Maldą sukalbėjo kun. Petraitis, tos parapijos klebonas ir pasakė įžanginę kalbę.

Darbo prezidijuman išrinkta: J. Kvedaravičius pirm. — Athol, Mass.; D. Averka, vice-pirm. — So. Boston, Mass.; p-lė F. Karlonaitė rašt. — So. Boston, Mass.; O. Astravaikaitė pagelbininkė — Lawrence, Mass.; P. Rakauskas tvarkadarys — So. Boston, Mass. Rezoliucijų ir Mandatų komisija: p-lė F. Grendelytė, So. Boston, Mass.; J. Stonis, Athol, Mass.; J. Alavošius, Worcester, Mass.; J. Bačinskas, Worcester, Mass.

Susilaukta sveikinimų. Žodžiu sveikino: kun. Petraitis; kun. V. Puidokas, Apskričio Dvasios Vadas; A. M. Norkūnas, Vyčių organizacijos įsteigėjas; stud. P. Zareckas; buvęs Mariampolio Kolegijos mokytojas J. Kundrotas; P. Razvadauskas, L. Vyčių Centro vice-prim. — Centro vardu; J. Kvedaravičius, savo ir kun. Juraičio vardu iš Athol, Mass. Laišku sveikino Vyčių Centro Dvasios Vadas kun. Jonas Vaitekūnas.

Mandatų komisija pranešė, kad posėdy dalyvauja 90 atstovų ir 27 svečiai. Skaityta protokolas. Posėdžių dalyviams buvo įteikta ženkleliai. Išklaudyta įvairių komisijų raportai.

Iš įvykusio pikniko raportą išdavė V. Kereišis. Pelno liko \$81.27. Baseball lygos raportą išdavė lygos vedėjas V. Babilas. Pirmą vietą lygoje laimėjo vyčių 103 kp. ratelis Providence, R. I.

Trumpoje ateity nutarta surengti šokius Apskričio — Centro naudai, Bostone. Nutarta suorganizuoti mergaičių bowling lygą, vadovaujant p-lei F. Karlonaitėi. Kas link vaikų baseball palikta daugiau svarstyti sekančiame suvažiavime.

Išrinkta komisija būsimosios gegužinės sekančią vasarą reikalais rūpintis. Komisiją sudaro: M. Matuzaitė, A. Mickūnas ir Šimkevičius.

Suvažiavime išrinkta organizatorių bei propagandos komisija, kurios tikslas organizuoti naujas L. Vyčių kuopas bei stiprinti senąsias, pasitariant su Dvasios Vadais ir klebonais. Išrinkus šią komisiją, padaryta sekantis atšaukimas:—

Kadangi Kunigų Vienybės Seimas priėmė palankią Vyčiams rezoliuciją ir Vyčių Apskritys išrinko organizatorių komisiją, todėl L. Vyčių N. A. Apskritys širdingai prašo Naujos Anglijos Kunigų Vienybės Provincijos šios komisijos darbą nuoširdžiai remti.

Apskr. pirm. V. Kereišis savo kalboje pareiškia, kad žiemos metu būtų ruoštas maršrutas, ypatingai aplankyti tas kuopas su pavasarininkų paroda, kur nėra buvę. Pageidavimas priimtas.

Nebuvo užmiršta ir pats „Vytis“. Kuopų atstovai pasižadėjo kuodaugiausia išplatinti jaunimo tarpe ir remti organizaciją finansiniais.

Baigiant reikia pažymėti, kad vadovaujant J. Kvedarui, sesijos buvo įdomios ir labai lietuviškos. Sekantis suvažiavimas įvyks So. Bostone, paskutinį sekmadienį balandžio mėn.

Sesijos baigtos malda ir Lietuvos, Amerikos ir Vyčių Himnais.

Po posėdžių Worcester vyčių (čiai) visus nuoširdžiai pavaišino. Sudainavę lietuviškų dainelių skirstėsi į namus. — KORESPONDENTAS.

MASPETH, N. Y. — COUNCIL 110

Maspeth Council extends a most welcome bid to all Knights and their friends to attend a semi-formal dance to be held Saturday, November 7th. The committee consisting of Steve Charnice, Al. Thomas, George Blecka, "Happy" Girnius, George Laukaitis and Joseph Gedris have made arrangements for an evening supreme. Dancing to the scintillating strains of Russell O'Brien and his orchestra, who have just finished a successful season at the Royal Pavillon, Valley Stream, L. I., in the gayly decorated Clinton Hall will afford all a chance to renew old acquaintances and acquire new friends. For a memorable evening come to Clinton Hall, November 7th to the semi-formal dance of the Maspeth Knights.

Basketball has once again become king of winter sports in our council. Constant practices show that Maspeth again will be the unvanquished team as in past seasons. We will acknowledge all challenges from the basketball minded councils especially Great Neck and Harrison.

Roller skating has become very popular with our athletes. The girls who are adapt to skates as us boys take frequent spills resulting in bruised legs (you should see some of them) and arms, torn stockings, but nevertheless they show courage by participating regularly.

When you see chairs flying and hear raised voices in our clubrooms, you can tell that the bridge fanatics are once again at play. Another indoor sport is six and seven hand solitaire; if you don't know how to play it, learn how because it is loads of fun. Many summer romances have come to an end, can it be that old man winter put a sudden chill to them?

—J. M. G.

CICERO ILL. ACTIVITIES of K of L COUNCIL 14

BUSINESS MEETING. On September 28, our Council held an important meeting, which was well attended, as the "Bank Nite" is a good attraction. However, these meeting start a little too late, and all members are urged to come early as the Bank Night drawing will be promptly at 8:15 P. M. Just a reminder. — Our meetings are held twice monthly — on every second and fourth Monday of the month.

WEENIE ROAST. The entertainment Committee has presented a night of Romance on Monday Evening, October 5, which will not be forgotten. A beautiful October moon, amidst a scene of inspiration, and a large bon fire, yes, we were boiling and roasting the weenies, while others drank the amber fluid. And to climax this night of pleasure we gathered at the huge bon fire played games, and sang tuneful melodies. We appreciate the use of Vincent Balsis's farm which added to our enjoyment of the evening. We arrived home very tired but happy at about 1:00 A. M. Many thanks are in order for the Committee namely — John Kasulaitis and Thomas Davis, also, to Joseph Kiskunas, Walter Arber, Florence Paulaitis, Anthony Wallens, Peter Blozis, and Vincent Balsis, for the use of their cars in transporting the members. Thank You!

WEDDING BELLS. Our vice president John Daniels, was married to Blanche Markunas, on Saturday, October 17. The Council wishes the newly-weds all the luck, health, and prosperity in the years to come. However, we hope that our Council will have the pleasure of seeing the happy couple at all our meetings and various affairs.

THANKSGIVING EVE DANCE. A most hearty welcome is extended by officers and the Dance Committee to all K of L members and their friends to attend our Thanksgiving Eve Dance, November 25th, at St. Anthony's Parish Hall, 15th Street and 49th Court, Cicero, Ill. We predict in advance that this dance will be a social success of the year. A ten piece orchestra by Bill Morey will render tuneful melodies. Therefore, reserve this date in advance, to spend a pleasant night at the Cicero K of L Thanksgiving Eve Dance.

Everybody will be there. — How about you? Don't forget — Thanksgiving Eve, November 25, 1936. Music by Bill Morey and His Ten Piece Orchestra. Tickets 40c. Including Wardrobe. — Turkey Door Prize.

Dancing Until — ? ? ? ? ?

K of L BAZAR BOOTH. Our parish is presenting a bazaar which will last for the entire month of October, on Sundays, Wednesdays, and Saturday Evenings. Indeed it is encouraging to see the beautiful K of L booth making a financial help for the parish. Congratulations.

— PEN.

NEWARK, N. J. COUNCIL 29

Newark Council 29 were hosts to the N. Y. and N. J. District Convention which was held at the Holy Name Hall in Kearny, N. J.

After the business session a delicious repast was served to the Delegates and guests. A vote of thanks goes to our very capable refreshment committee namely, Helen Jesukaitis and Anita Karch.

As a suitable ending, music for dancing, which followed, was supplied by Alex Ander and his swinging rhythm men.

From the comments which were passed by those who attended, our affair was a success.

We wish to take this opportunity to thank Council 90 of Harrison-Kearny for all courtesies and co-operation which they extended us.

A vote of thanks to our committee and members who worked zealously to make our first affair successful.

* * *

Council 90 — Beware!!! We intend to kidnap or adopt Tony Smith who made a big hit with all of our members. He renders service with a smile, in other words "at your service madam".

Still on the subject of Council 90. — We wish to extend our congratulations and best wishes to the newly engaged couple, Mary Belsky of Harrison and Ed. Pribush of Linden.

* * *

KNOCK KNOCKS AND PAT PATS

The purpose of this column is to knock those who deserve it and pat on the back those who deserve a pat, but you who are mentioned must decide for yourselves which you are getting.

Who was the social lion at the District Convention dance? Who were the two capable dish washers and why? What red-head blushed when he is called "blondie"? A liberal reward offered for an assistant mascot. It seems the rushing business cannot be taken care of by the present one. The girls are still awaiting the "surprise". Will it be one of the seven wonders of the world?

Most of the members of our council marched in the Holy Name Parade on October 11th.

Be on your guard fair sex, knock knocks and pat pats will come to you also, eventually.

—AMBIDEXTROUS.

KENOSHA, WIS. — COUNCIL 38

After many absences we Kenoshan's again emerge into the world of the public eye, with new ideas, stronger principles and the zip to conquer all obstacles that had confronted and threatened us. Now more than ever, we have decided to build a stronger and more substantial foundation for this Council.

The annual meeting was very active. New officers were elected as follows: Alex Ramanauskas, President; Domicilla Lukauskas, Vice Pres.; Anne Rimkus, Sec.; Harriet Wutzen, Treasurer; Ann Mockus Fin. Secretary.

Our handsome ex-president made a suggestion to hold a social party for the benefit of the newly-elected officers. My, if only all suggestions and ideas could be brought up and decided upon as fast as were the plans for the party! Anyway, we can depend upon a good lunch. Our hard-worker Ann Mockus and loyal Domicilla Lukauskas are on the lunch committee. However, that didn't enthuse Wally Plutas half as much as the rumor he heard about the Parish Bazaar. It seems there will be a fortune-teller there and Bladuks is anxious to have his palm read. Is she a blonde, Bladuk? Not to be overlooked. Boys, didn't Helen Gira return looking grand after her couple months visit in California. — ANNE RIMKUS.

HARTFORD, CONN. — 6 KUOPA

Spalių 6tą įvyko Vyčių 6 kuopos mėnesinis susirinkimas. Susirinkimo, kaip paprastai, buvo gražus jaunimo būrelis.

Susirinkimas buvo gana ilgas, turtingas, įdomus ir labai tvarkingai vedamas. Kalbėta apie sporto—atletiką...

Hartfordas laimėjo Conn. Lith. Catholic arba CLC metinę taurę — trophy ir dabar rengiasi prie basketball, bowling ir t.t.

Klebonas kun. J. Ambotas ragino turėti rimtesnius vakarus, kaip tai lietuvių kalbos pamokas, debatus, paskaitas, open forum, kuriame galėtų dalyvauti ne tik vyčiai ir vyčės, bet ir visas Hartfordo jaunimas.

Be to, mergaitės žada turėti siuvimo ir tt. vakarus ir dabar rengiamasi prie teatruko, kuriuo rūpinasi dramos komisija ir tt. Vienu žodžiu, vyčiai nesnaudžia ir snausti nemano.

Po susirinkimo buvo užkandžiai ir paskui bendras dainavimas. Tai labai puiku, nes dainavo jaunimas netik angliškai, bet ir gražioje lietuvių kalboje. Vienu žodžiu, tasai vakarėlis buvo netik smagus, bizniškas, bet ir kultūringas.

Vyčiai nutarė rengti pirmą paskaitą spalių 23, penktadienio vakarą, vyčių kambariuose. Taigi, dalyvaukite ir po kelis svečius, kad ir ne vyčius, atsiveskite. Kunigas Kripas laikys įdomią paskaitą apie lietuvių istori-

ją ir kalbą. Paskui po paskaitos atsakinės į jaunimo klausimus ir paskui patys galės pasirinkti ko nori — ar lietuvių kalbos pamokų, ar debatų, ar forumo.

Kas norite šią žiemą su L. Vyčiais žaisti basketball — kreipkitės pas Kazį Šimkų, o kas norite bolyti — kreipkitės pas Joną Gaučią. — REP.

“FROM SCHUBERT TO SWING”

The “Dainos” Choir will surprise everyone on Sunday, November 22, when the musical comedy “From Schubert to Swing” will be presented in the Olympic Ballroom at Lombard and Cermak Road.

Miss Irene Aitutis will make her debut. “Fritz” Carp that “six-foot something”, formerly of Westville, will make his debut as singer and dancer. Of course, you will like Miss Tekla Koncevich singing “Southland”, and Dr. Charles Svenciskas (he will forget everything about dentistry) singing “The Birth of the Blues”.

Hundreds of singers will entertain you; comedians will shower you with the newest jokes and gags. You surely are not going to miss this evening of fun and laughter. Get your ticket now. There will be dancing after the performance. — RED CHERRY.

Dažnai, kaip per ilgai galvojame, kad reikėtų pradėti, jau esti per vėlu pradėti. Quintilianas.

LIETUVOS VYČIŲ HARTFORDO CONN. KUOPOS BASKETBALL KOMANDA 1935-1936 GERAI ŽAIDUSI.

SO. BOSTON, MASS. — 17 KUOPA

L. Vyčių Algirdo kuopa puikiai veikia šį rudenį. Paskutiniame susirinkime labai gyvai buvo diskutuojami mūsų einami reikalai ir ruošiami nauji planai žiemos sezonui.

Rugsėjo m. 8 d. buvo atidarytos Bowling Alleys. Kadangi iš anksto buvo prižadėtos dovanos to vakaro geriausiems žaidėjams, tai prisirinko daug vyčių ir mėgėjų to sporto. Pirmąją dovaną — sidabrinę taurę laimėjo Rolandas Ketvirtis. Antrą dovaną — p-lė Genovaitė Zovyte, kuriai buvo įteikta saldinių dėžutė. Svečių tarpe matėsi Norwood'o Vyčių atvykusių su pirmininku B. Kudirka.

Spalių m. 3 d. parapijos salėje įvyko Kostiumų Baliaus. Šokiams grojo garsi Don Russels orkestra. Reikia pastebėti, kad vakaras buvo linksmas ir atvykę svečiai gerai pasišoko. To baliaus surengimui daug pasidarbavo panelės: Grandelytė, Karlonaitė, Zovyte ir Rakauskas su Belesku.

Rugsėjo 20 d. mūsų kuopos darbštus vytis Mykolas Grilevičius susituokė su panele Kunčiute. Vestuvių puota, kurioje apie trys šimtai svečių, įvyko lietuvių salėje gražiausioj nuotaikoj. Kuopa linki jauniems ilgiausių ir laimingiausių metų!... — R.

Thank you — to the Supreme Council for the lovely radio. — I am sure we will try to deserve it. Also Orchids a la Winchell to our energetic president F. Razvadauskas whose efforts made our membership drive a success. — E. K. N.

WORCESTER, MASS. — COUNCIL 26

Fall, they say, is the saddest time of the year, but contrary to opinion, we are having a gay time this year.

First of all, September 23, we celebrated our well liked Pres. William Kereishis' birthday with a surprise party. Large group from Athol, Norwood, So. Boston, and Providence councils attended. A purse of silver was presented. Wasn't that fine muscatel, Bill?

The following Sunday we had our semi annual N. E. K of L Convention, where a large group of delegates discussed plans for the next season with great enthusiasm. Plans were made for the next convention to be held in So. Boston in April.

Several cars from here went down to Athol for the Mountain climb, where a high — folutin' time was held atop Mt. Grace. It certainly was a pleasant outing, ending with camp-fire songs and a torchlight descent down the trail in the evening. Wasn't that Indian quite an attraction for one of our fair members?

So. Boston greeted Worcester council with a "merrie old time", at their Masquerade Ball held October 2, and I'm sure that will do the same for them when they come to our Harvest Dance to be held October 29. Everybody welcome, and we will Harvest a good crop for all who attend. — A HARVESTER.

ATHOL, MASS. — COUNCIL 10

The fall season was ushered in by our council in a good old-fashioned New England way — with a strenuous climb to the top of Mount Grace, and a feast of sizzling wieners, corn, marshmallows, and hot coffee. We also had as guests for the day, the Norwood, South Boston, and Worcester councils. There was no doubt but that some of our city friends were "laid up" for a week or so with a broken back or leg.

The following Tuesday, our council left on a "mystery ride" — and what a mystery ride!! The committee had us on heel and toe wondering where we were going, and then we rounded up at Lake Rohunta Inn. After a supper of chicken, we had dancing, and played games under the supervision of Father Bakanas, who really knows some dandy games. Everyone was reluctant when time came to leave, but with a promise of a still bigger and better time next year, we all gave in.

The delegates who attended the New England District convention in Worcester reported that they had a grand and glorious time. The majority of our members stayed in town for the reception given for Father Juraitis who returned recently from Europe.

Reports are buzzing around that our council will hold a dance this month, so all councils be on your toes when you receive invitations.

Knock! Knock!... Who is there? — "MARGIE".

DAYTON, OHIO — COUNCIL 96

Amid the clatter of horses hoofs and the rumbling of wagon wheels, rose the hilarious laughter and songs of our members at our "Hay Ride" which was held on September 19. We started out in a merry mood but soon had a little misfortune. The wheel of the wagon had broken. We got another and again were on our way.

Having reached our destination we spent the evening singing, drinking, eating, etc. Suddenly we realized it was time to depart for home, so again we clambered onto the wagon and 'neath the glitter of stars and the pale light of the harvest moon we rumbled homeward.

On Sunday, October 11 our Spiritual Advisor, Rev. Praspalius offered Holy Mass for the Knights of Lithuania. The members received holy communion "in corpore". We wish to thank Father Praspalius for his interest in the youth of our parish and we'll continue to co-operate with him in all his undertakings.

Our next event will be a Halloween Dance to be held at the parish hall on October 24. Our able committee, namely — S. Vaitkus, Chairman; A. Alexinas, and Joe August promise us a very enjoyable evening.

Plans are in progress for our first card party of the fall season. Nov. 6 is the date, so lets all do our part to make it a huge success. — M. L. S.

NORTH SIDE — CHICAGO, ILL.

With the coming of the fall season our small council is starting its usual activity. The first item to be taken care of is the church bazar, and the members decided to take care of one section in the hall and turn over all income for the benefit of the parish. Some of the more prosperous members showed their graciousness by offering to donate certain articles suitable as raffle prizes. Who and where is the fellow who says the K of L don't do anything for the Church? Come over on Sunday during October and take a chance; we guarantee you'll win on one condition, that you buy up all tickets for that raffle. What could be more fair?

Unless you're one of the members who attended our previous Hallowe'en Dances for the past ten years, don't come down to the next one — we won't have room for you on October 31st. If you insist on coming get a good shoe-horn so you can squeeze in to the hall.

K. J. S.

23-čias TARPT. EUCHARISTINIS KONGRESAS FILIPINŲ SALOSE

23-čias tarptautinis eucharistinis kongresas bus Maniloje, Filipinų salose. Kongresas prasidės 1937 m. vasario 2 d. ir užtruks ligi vasario 8 d. Bus specialės moterų, vyrų ir vaikų dienos.

KAUNE ĮTAISYTA „DIAL“ telefonai. Rugsėjo m. pradžioj Kauno stotis pradėjo demonstruoti, kaip tinkamai vartoti automatinius (dial) telefonus, kurie jau įrengti ir pradės vartoti spalį m.

KAUNE PROJEKTUOJAMA PASTATYTI šviečiamų dujų (gas) fabriką. Prieš šešis metus gyvai svarstytas šviečiamų dujų gaminimo klausimas dabar vėl svarstomas. Ekspertai tvirtina, kad Lietuva susilauktų bent desetko naujų industrijos šakų, jei šis projektas būtų įgyvendintas.

OPTIMISTŲ KLUBAS

Nesenai Budapešte įsisteigė optimistų klubas, į kurį iki šiol įstojo 300 narių. Klubas leidžia ir savo laikraštį, kuriame net tokie įvykiai, kaip nužudymai, apiplėšimai ir nusižudymai aprašomi ir patiekiami skaitytojams labai linksmoje formoje. Be to, optimistų laikraštis turi pastovų skyrių, kur duodami patarimai, kaip padaryti gyvenimą linksmą ir malonų.

BAŽNYČIOS NEBYLIAMS

Londone yra 7 bažnyčios, paskirtos nebyliams. Tokių bažnyčių viduje įtaisyti ypatingi apšvietimai, kad kurtieji nebyliai, turėdami labai įgudusias akis, galėtų suprasti pamaldų prasmę. Pamokslininkas, pav, pamokslą sako stiprios šviesos apšviestas, kad jo lūpų judesiai būtų gerai matomi, o iš jų nebyliai jau mintį supranta. Prožektoriais apšviečiamas ir vertėjas, kuris pamokslą mintį perduoda ženklais.

KORTOS LAIDOTUVĖSE

Anglų laikraščiai rašo apie nepaprastą laidotuves viename Anglijos mieste. Prie kapinių atvažiavo vežikas su karstu. Viskas paruošta laidoti lavoną, bet iš pirmojo automobilio, kuriame sėdėjo artimiausieji velionies giminės, niekas nesirodė. Kun. kiek palaukęs, pasiuntė tarną paklausti, ar galima karstą laidoti. Tarnas grįžo ir pasakė, kad giminės prašą truputį palaukti: giminaičiai automobilyje baigia lošti bridžo partiją, kuri turi išspręsti, kas iš giminių turi gauti velionės palikimą ir kas turi apmokėti laidojimo išlaidas.

ŠVENTADIENIAI

Pasirodo, kad nėra tokios dienos, kad kur nebūtų švenčiama, kaip sekmadienis. Sekmadienį švenčia krikščionys, pirmadienį — albanai, antradienį — persai, trečiadienį — airiai, ketvirtadienį — egiptiečiai, penktadienį — Mahometonai ir šeštadienį — žydai.

BLUSŲ KILMĖ

Per tvaną Nojus arka buvo apsisistojusi ant uolos ir prakiuro, Nojui ir artimiesiems gresė pavojus. Tada prabilo gyvatė pasiūlydama Nojui savo pagalbą, su sąlyga, kad tvanui pasibaigus Nojus pavaišintų ją žmogaus mėsa. Nojus, neturėdamas ką daryti, sutiko su viskuo. Gyvatė susirangė ir tokiu būdu užkimšo laivo skylę taip, kad vanduo negalėjo įsisunkti į laivą. Kai tvanas baigėsi, gyvatė pareikalavo atlyginimo. Bet nusiminęs Nojus patarimo klausė Archangelą Gabrielių, ir Jo patartas Nojus įmetė gyvatę į ugnį, kur ji tuoj pavirto pelenais. Pelenus jis išbarstė keturiems vėjams. Bet pelenų dalelės virto mažučiais vabzdžiais, blusomis, blakėmis ir panašiais gyviais.

(Kurdu padav.).

TREASURE CLOCK HAS 52 DIALS

The astronomical clock on the Cathedral of St. Pierre of Beauvais is one of the wonders of mechanism.

Executed by L. Verity, a Beauvais clockmaker in 1859, after twenty years of labor, it contains 90,000 separate pieces and has fifty-five dials, mounted in a gilt oak case thirty-nine feet high. At the top a cock crows and flaps its wings; and above him rises a turreted castle, surmounted by an image of Christ, with Joseph and the Virgin at His feet, while on various salient points stand statues of Adam, Noah, Moses, Abraham, Isaiah, Jeremiah, Ezekiel and Daniel.

At midday there is an automatic representation of the Last Judgment; a righteous and a lost soul receiving their respective dooms. But the above is mere child's play, for the wonder is the mechanism displayed in the fifty-two dials arranged in groups, indicating every movement of the earth and every relative change of position between it and the sun, moon and stars.

Tears in Their Eyes: Customs men these days literally have tears in their eyes — from smuggled onions. In addition to their fight on smuggled drugs, jewels and liquor, customs Bureau officials point out that they now have to worry about onions, beans, wheat, corn, potatoes and other produce — due to higher prices for farm products. According to Frank Dow, assistant commissioner of customs, the majority of these new smugglers are farmers trying to make \$10 or \$15.

The White House, the residence of the President is located in an area which a recent survey showed is in the \$40 to \$75 a monthly rental section of the city.

LITHUANIAN CULTURAL GARDEN DEDICATED

Last Sunday, October 11, before a crowd of several thousand Lithuanians, the beautiful Lithuanian Cultural Garden was officially dedicated.

This cultural project was started about seven years ago and is but one of twenty or more gardens so built by the various nationalities in Cleveland. The Lithuanian Garden is appraised by all being the finest of the entire group surpassing all by its unique architectural design. A light decent gives advantage for the winding stairs on each side of the mid-platform leading up to the Biruta fountain on the Boulevard above.

Dr. Bagdonas, Charge d'affairs ad interim of Lithuania, presented the garden to the City of Cleveland, on whose behalf, Mayor Harold Burton accepted.

Addresses and remarks were made by a number of distinguished people. Among them were P. V. Chesnul, President of the Lithuanian Cultural Garden League, Rev. V. G. Vilkutaitis, P. J. Zuris, K. S. Karpus, secretary of League, P. P. Muliolis, its treasurer, Mrs. Anna G. Michelich, first vice president, H. E. Varga, Rev. A. Karužiškis, John T. De-Righter.

COST OF NEGLIGENCE

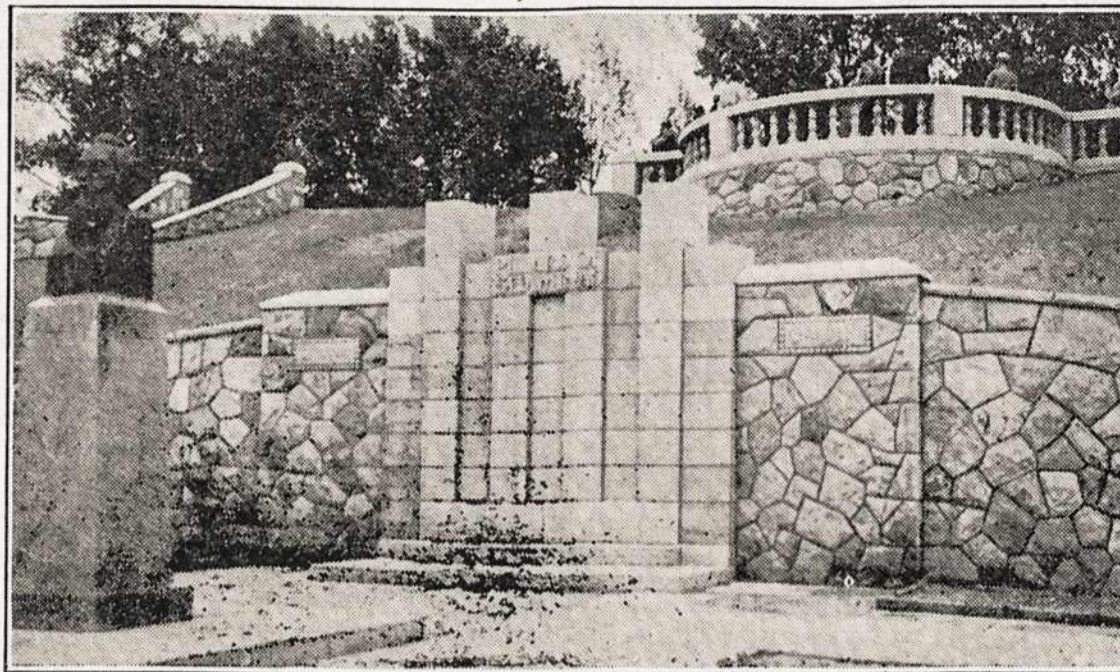
Accidents in the United States last year cost 100,000 lives, caused more than 9,000,000 injuries and cost in actual cash about \$3,400,000,000. About 274 persons were killed each day and lost pay, doctor's bills and etc. amounted to about \$9,500,000 daily.

Mrs. Hornpuff was entertaining her bridge club and when tea-time arrived so did little Bobby. "Mother," he said, "may I have some of the tongue?"

"There isn't any tongue, dear," replied his mother.

"That's funny," was Bobby's comment. "Daddy said there would be plenty of it around today."

KOMP. ALEKSANDRAS ALEK-SIS, L. Vyčių Garbas Narys ir vienas iš ankstybinių organizatorių, spalį m. 10 d. minėjo savo 50 m. sukaktuves. Jo nuveikti darbai organizacijose ir muzikoj liudyja, kad p. Aleksis naudingai praleido savo metus. Linkime Komp. Aleksui ilgiausių metų!

LIETUVIŲ KULTŪROS DARŽELIS

Spalių 11 d., Clevelande buvo iškilmingas Darželio Atidarymas. Paveiksle matote Gedimino Stulpus ir dr. J. Basanavičiaus Biustą.

JUOZAS B. LAUČKA, A.L.S. ir P.S. pirmininkas L. Vyčių organizacijos narys, nuo spalio m. 18 d. pradeda redaktoriaus darbą Brooklyn „Amerikoj“. Rytinių Valstybių lietu-lauviai tikiasi, kad „Amerika“ susilauks tikrai nuoširdaus bendradarbio.

500 DUONOS RŪŠIŲ

Berlyne bus suruošta keista paroda, kurioje bus atvaizduota Vokietijos duonos kepimo pramonė. Parodoje bus išstatyta 500 duonos rūšių, bus parodyta, kaip duona yra kepama, kokių formų yra duonos kepalai.

Įdomu pažymėti, kad tos parodos proga vokiečių laikraščiai pabrėžia, kad šiuo metu Vokietijoje yra 110000 duonos kepyklų, kuriuose iš viso sau duoną uždirba apie 1000000 vokiečių darbininkų. Paroda yra ren-giama šūkiu: „Gerbkite duoną“.

LITO VERTĖ NEBUS SUMAŽINTA

Ryšium su prancūzų franko ir kai kurių kitų aukso valiutų nuvertinimu, mums teko patirti, kad Lietuvos vyriausybė ir Lietuvos banko vadovybė, kaip anksčiau taip ir dabar, yra griežtai nusistačiusios kitų kraštų pavyzdžiu nesukti ir lito vertės nemažinti. Lietuvos vyriausybė ir Lietuvos bankas dabartiniu metu taip pat turi pakankamai priemonių lito aukso vertės pastovumui išlaikyti ir galimai spekuliacijai kelią užkirsti.

MAŽA PRADŽIA

Reporteris: — Vadinasi, tamsta pradėjai visai iš menko?

Bankininkas: — Taip, mano motina dažnai pasakoja, kad gimęs aš svėriau tik du kilogramus.

JAZZAS YRA LABAI SENA MUZIKA

Paskutiniai anglų archeologų iškasimai Egipte rodo, kad jazzo muzika yra labai sena. Ji jau buvo žinoma senaisiais prieš Kr. gimimą laikais. Netoli Armanto yra surastas vienos šventyklos iškilnių kelias, kuris pastatytas faraono Thothmeso III. Tasai valdovas gyveno 1350 metais prieš Kr. ir jo laikai buvo Egipto žydėjimo laikai. Tas kelias buvo pastatytas Syrijos užėmimui paminėti. Prie to kelio yra pastatyti puošnūs vartai, kurių sienose iki pat šiam laikui išliko reljefai su didelėmis negrų iškilmėmis, vaizduojančiomis faraono kariuomenės eiseną su įvairiais Nubijos žygių laimikiais. Negrai čia vaizduojami su jazzo šokiais. Jų priekyje pavaizduoti kare paimti gyvuliai. Archeologai mano, kad šiame freske yra atrastas seniausias jazzo muzikos atvaizdavimas. Tuo keliu ir iškilmingais vartais yra naudojosi nemažiau kaip šeši karaliai ir visi jie tenai yra paliepę išpiešti savo garbės žygius. Šio atradimo vietoje tyrinėtojai užėjo granitinę lentą, kuri beveik visa buvo padengta plonu aukso sluoksniu. Spėjama, kad ta lenta yra ne kas kita, kaip atrastosios šventyklos durys.

The Federal, Office of Education (Department of Interior) has a special library of more than 200,000 volumes on the educational history of the world. So complete is this library on education that the world's largest library, the usually self-contained Library of Congress, is among its daily borrowers.

HUMOR

JUOKELIAI

Karaliaus Vaistai — King's Medicine

VIEŠBUTYJE

Turistas užėina į viešbutį pasisamdyti kambario.

— Čia, rodos daug vabzdžių yra?

— Gali būti tamsta ramus, nė vieno vabalėlio nepamatysi.

Kambarį turistas užima savo daiktais ir išėina užsirašyti į knygas. Vos įrašė savo pavardę, kaip žiūri, knygų lapu lipa blakė.

— O tai kas?

— Nejaugi nematyti: — blakė

— Tai kaip tamsta galėjai sakyti, kad pas jus nėra vabzdžių? Nesuskubau apsistoti pas jus, o blakė jau eina žiūrėti, kuriame numery aš sustojau.

JIS KITAIP GALVOJO

Bankininkas: Įsivaizduok sau, mano kasininkas pabėgo į Ameriką su kasa!

Žmona: O niekšas! O jis tiek kartų sakėsi, kad už tave jis pasirengęs pereit per ugnį!

Bankininkas: Taip, sakydavo „per ugnį“, bet manydavo „per vandenį“.

BRANGI STALTIESĖ

Karo metu karininkas buvo įstatytas į paprastos šeimos butą.

Vieną rytą, jis guli lig vienuoliktos valandos kaip akmuo ir saldžiai miega.

Girdi — beldžiasi į jo duris, jis turi keltis.

Jis sako: — Aš niekur nesiskubinu.

— Bet mes, mums reik paklodės stalui užtiesti — atsiliepia iš už durų.

STEBUKLINGA KARVUTĖ

— Ar tik vieną karvutę turite, dėdiene?

— Viena. Kur čia daugiau turėsi. Ir vieną sunku iššerti.

— O ar daug pieno duoda?

— Tai apie dvyliką litrų per dieną.

— Visgi nemažai. Turbūt ir parduodate?

— Du litru sau pasiliekam o dvyliką parduodam.

Wife — Wonder what happened to that booklet on “How to live to be 100” that came the other day?

Hubby — Oh, that thing. After reading it I decided to burn it before your mother got hold of it.

Teacher — Danny, if strawberries were 25 cents a basket how much would your mother pay for three baskets?

Danny — Sixty cents.

Teacher — I am afraid you do not know your arithmetic very well.

Danny — No, teacher; you don't know mother. She's a whiz when it comes to beating those hucksters down.

Steve — What kind of a husband do you think I should look out for?

Rice — You'd better stick to single men. You're just asking for trouble when you start looking for husbands.

Chubb — I am surprised that Parker had made such a phenomenal success as a weather forecaster.

Duff — I'm not. He threw away all his scientific instruments and depends on his corns to tell him when it is going to rain.

Bill — Have you ever realized any of your childhood hopes?

Pete — Yes; when mother used to comb my hair I often wished I didn't have any.

Fall — You should have seen the fish I caught last week. It was so big it pulled me into the river.

Dowell — Got a good wetting, I suppose?

Fall — Oh no; thank goodness I landed right on top of the fish.

She — I will never marry until I find a man who is my exact opposite.

He — Darling, you will never find a man as perfect as that.

So she capitulated and answered yes.

Subscribers: Any Change in Your Address should be reported **Direct** to us **Two Weeks Before** it is to take **Effect** and not through your postmaster or other agencies. The slightest delay in changing and correcting addresses is sure to result in loss of copies of “VYTIS”. The Post Office Department will no longer permit the delivery of mail incorrectly addressed and second class mail will not be forwarded. Notify Us at once of any error in your present address label:

“VYTIS” — 4736 S. Wood St.,
Chicago, Illinois.

DO YOU KNOW WHAT

There is a jungle in the United States where monkeys live and breed — in lower Florida.

The government has under its control over 142,000,000 acres of grazing land (public land).

Twelve different flags have flown over California since 1542.

Maize or Indian corn is the most completely domesticated grain.

The 74th or last Congress appropriated public funds at the rate of over \$70,290,000 a day for each of the 282 days of both its sessions.

The operator of a steam roller in the District of Columbia is not required to have a permit and is not subject to any traffic regulations.

The account of the first election, that telling of Washington's choice for president, was printed on page three of the newspapers of that day.

A fly eats its own weight in food every day.

There are still 22,000 pure-blooded bison in North America.

The United States Naval Observatory has a huge universal clock on which anyone in the national capital can tell the time in any part of the world in relation to Washington time. It will show you in a jiffy that when it's noon time in Washington, it's only nine a.m. in San Francisco, but five p.m. in London, and midnight in Singapore.

Washington has more than 100 farms with a total of over 3,000 acres.

The Federal government is exempt from paying the local two-cent gasoline tax for official cars.

The hot dog was invented in 1805 by John George Lahner, a Frankfurt, Germany, butcher — thus “frankfurters.” — “PATHFINDER.

HAVE YOUR ---

TICKETS
 PLUGGERS
 PROGRAMS
 POSTERS
 LETTERHEADS
 ENVELOPES
 BUSINESS CARDS
 STATEMENTS
 BOOKLETS

PRINTED AT

K of L Press

4736 South Wood Street

Chicago, Ill.

LAfayette 6298

K of L CALENDAR

COUNCIL 96

HALLOWE'EN DANCE
 October 24, 1936
 DAYTON, OHIO

COUNCIL 26

Worcester, Mass.
 ANNUAL HARVEST FROLIC
 October 29, 1936

COUNCIL 5

HALLOWE'EN DANCE
 October 31, 1936
 PARISH HALL
 1644 Washenaw Ave.

SEMI-FORMAL DANCE

MASPETH -- COUNCIL 110
 November 7, 1936
 CLINTON HALL

"DAINOS" CHOIR"

presents

"FROM SCHUBERT TO SWING"
 November 22, 1936
 OLYMPIC BALLROOM
 6138 W. Cermak Rd.
 Chicago, Ill.

CICERO K of L COUNCIL 14

THANKSGIVING EVE. DANCE
 November 25, 1936

ST. ANTHONY'S PARISH HALL
 15th St. and 49th Ct.

BALDUS PIRKITE ROOSEVELT FURNITURE COMPANY

J. P. BERTULIS

PAS MUS BALDUS PERKASI —
 VISI CHICAGOS LIETUVIAI —
 UŽ TAI, KAD ČIA GAUNA KĄ
 JIE NORI!

ROOSEVELT
 FURNITURE
 COMPANY

2310 W. Roosevelt Road
 Chicago, Ill.

M. P. JOVARAUSKAS